

RÝMAŘOVSKÝ HORIZONT

06/2007

Čtrnáctideník regionu Rýmařovska

Ročník IX.

Vyšlo 30. 3. 2007

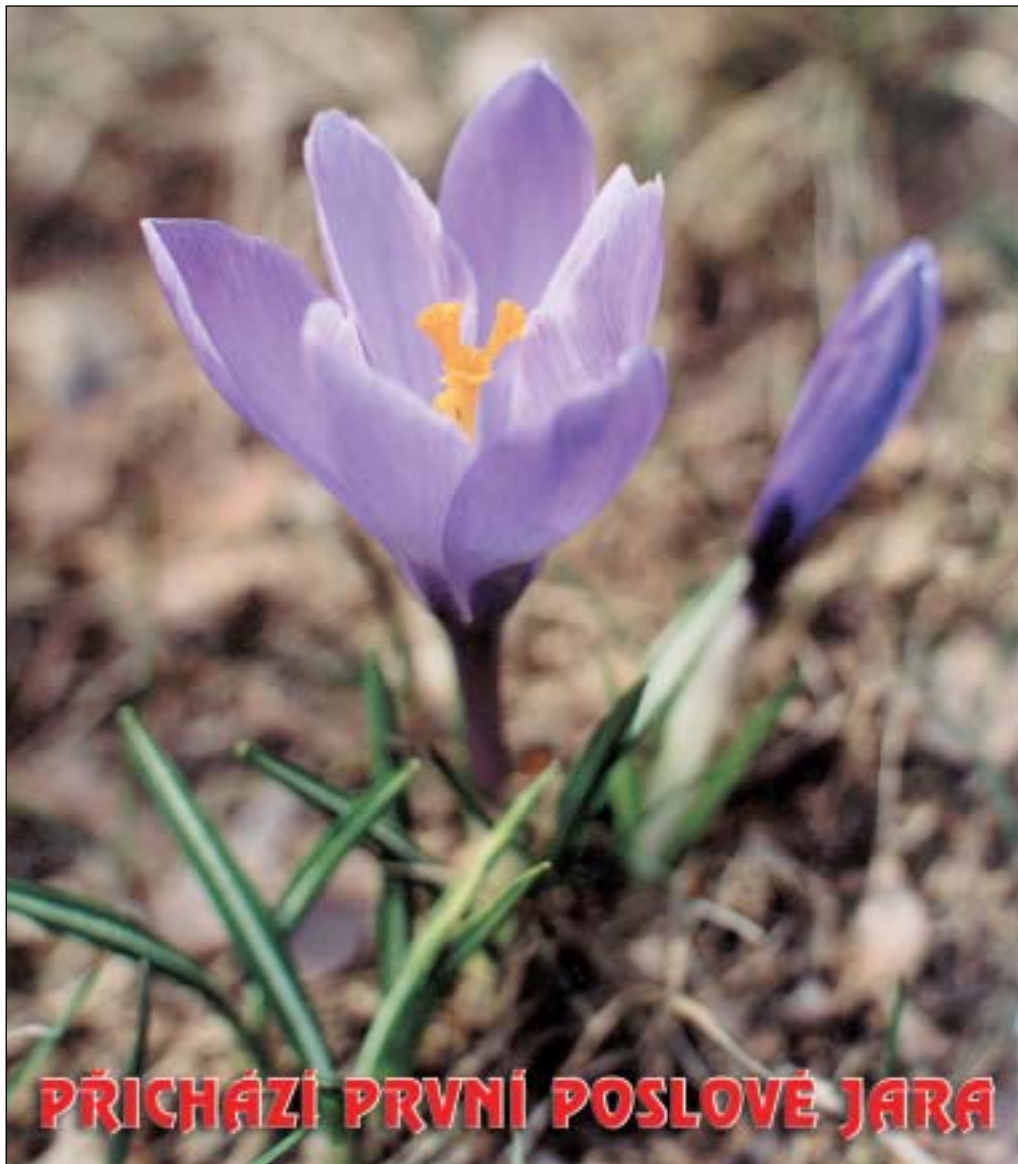
Cena 10 Kč

Nově otevřené komunitní centrum nabízí vzdělávání všem vrstvám občanů Rýmařovska

Přijměte pozvání do tradičního Velikonočního ateliéru ve Stránském

PŘICHÁZÍ PRVNÍ POSLOVÉ JARA

Foto: Miloslav Marek

Jeden den v kůži listonoše aneb Putování zásilek do rýmařovských schránek

Středisko volného času Rýmařov přestalo být pro handicapované těžko přístupným zařízením

Komunitní centrum otevřeno pro všechny

Za účasti významných hostů byl v pátek 23. března v odpoledních hodinách zahájen provoz Komunitní školy - vzdělávacího a kulturního centra při Gymnáziu Rýmařov.

Ředitelka Gymnázia Rýmařov Zdena Kovaříková přivítala na půdě nově otevřeného komunitního centra pozvané hosty, mezi kterými byli také významní absolventi gymnázia, akademický sochař Bořivoj Zeman (*studoval v letech 1964-68*) a vysokoškolský pedagog Dušan Šimek (*studoval v letech 1965-68*). Při této příležitosti byla v centru otevřena stálá galerie Bořka Zemana s jeho obrazy a plastikami. V úvodu otevření galerie zazněly verše Dušana Šimka z jeho sbírky čtyřverší *Po tichu* v interpretaci současné studentky gymnázia Ludmily Ondrašíkové. Tuto Šimkovu sbírku, stejně jako knihu čtyřverší *Po druhém tichu*, ilustroval právě Bořivoj Zeman.

„Byl jsem zaskočen, když mě pan profesor Vitásek oslovil s tím, abych v tomto komunitním centru vytvořil stálou expozici. Což není dobré, když se to stane člověku ještě v době jeho aktivní tvorby,“ říká s úsměvem Bořek Zeman a dodává: „Ale přesto je to už čtyřicet tři let, kdy jsem tady začínal, a pro Rýmařov mám obrovskou srdeční slabost. Tady jsem prožíval první lásky a tak dále. Pochopitelně vzdělání. Přistoupil jsem na vaši nabídku a dnes vám tady představuji pár prací z toho nejranějšího období,“ dodal Zeman. Jednou za rok by chtěl umělec stálou galerii obohatit o nová díla, která jak řekl, „spadnou“ ze stánu. Je třeba podotknout, že některá z vystavených Zemanových děl jsou prodejná.

Po vernisáži stálé galerie Bořka Zemana si hosté prohlédli interiér rýmařovského komunitního centra a seznámili se s jeho moderním vybavením. Komfortně zařízená počítačová učebna a studovna disponuje sedmnácti počítačovými stanicemi s web kamerou, sluchátky, LCD monitory, tiskárnou, kopírkou, scannerem, interaktivní tabulí, data-projektorem, prezentačním zařízením a sestavou domácího kina. Nechybí samozřejmě bezbariérový vstup, šatna, sociální zařízení a možnost občerstvení. Učebna je určena k pořádání kurzů pro nejširší veřejnost, firmy a jejich zaměstnance, pro besedy, přednášky, filmová promítání, autor-ská čtení, výstavy a soutěže.

Komunitní centrum bylo financováno z velké části z prostředků Evropské unie. „Projekt byl

předložen ve Společném regionálním operačním programu v rámci priority rozvoje lidských zdrojů v regionech,“ sdělil přítomným zástupce ředitelky Gymnázia Rýmařov Petr Kroutil. Dále řekl, že plánované náklady na všech osm komunitních cen-

ter v Moravskoslezském kraji představovaly 42 milionů korun, kromě Evropské unie k nim 3 miliony přispěl státní rozpočet a pět milionů poskytl na projekt kraj. Skutečné čerpání bylo 32 milionů korun.

Komunitní centrum nabízí kurzy akreditované ministerstvem škol-

jištěn příspěvek od města ve výši 500 Kč po absolvování každého semestru. Univerzitu třetího věku při komunitním centru mohou navštěvovat občané nad 55 let. Studium je dvouleté (čtyřsemestrální) a probíhá vždy jednou za dva týdny v dopoledních hodinách. Cena za jeden semestr je 1800 Kč. V prvním semestru s názvem *Můj přítel počítač* se posluchači naučí pracovat s počítačem, využívat e-mail a vyhledávat informace na internetu. Druhý semestr nabídne výběr ze tří tematických bloků: *Umění kolem nás*, *Architektura kolem nás* a *Lidé a země kolem nás*. Ve třetím semestru s názvem *Domluvíme se v Evropě* se senioři naučí základní komunikaci v cizím jazyce (německém, anglickém, francouzském nebo ruském) a získají praktické informace o možnostech cestování do zahraničí. A konečně čtvrtý semestr s názvem *Právo a my* bude věnován právní problematice a praktickým informacím o úřadech a službách v rychle se měnícím světě. **Univerzita třetího věku bude zahajovat výuku již v dubnu**, proto neváhejte, a máte-li zájem rozvíjet své vědomosti a příjemně trávit volný čas, zavolejte pro více informací na telefonní číslo 554 721 150.

V Moravskoslezském kraji funguje, jak již bylo sděleno, osm komunitních center, a to v Krnově, Bruntále, Rýmařově, Opavě, Vítkově, Odrách, Novém Jičíně a v Orlové. Projekt si klade za cíl otevřít a zpřístupnit školy občanům měst, komunitě, a proměnit je v centrum vzdělávacího, kulturního a společenského života. Centra by měla přispět především k uplatňování celoživotního učení, sociální integraci a re-integraci znevýhodněných skupin občanů. JiKo

KDO NEZNÁTE HARRYHO POTTERA?

Druhý ročník vědomostní soutěže ve znalosti knih o Harrym Potterovi autorky Joanne K. Rowlingové zorganizovala pro děti ve čtvrtek 22. března Městská knihovna Rýmařov společně s knihkupectvím U Radnice. Soutěž měla dvě části a zúčastnily se jí děti, které jsou pravidelnými návštěvníky knihovny, a děti ze školní družiny Základní školy Rýmařov. Soutěžící byli rozděleni do čtyř skupin, představujících čtyři koleje čarodějnické školy v Bradavicích - Nebelvír, Havraspár, Mrzimor a Zmijozel. Zápolení mohlo začít.

Nezbytné čarodějnické pláště pracovníků městské knihovny dodávaly celé soutěži

patříčný nádech tajemna a budily respekt. Otázky typu *Jak se jmenuje nápoj na létání* nebo *Jaké je heslo ke kabinetu profesora Brumbála* byly pro mladé čtenáře snadným úkolem. Přesto se našly záluždnosti, které nakonec rozhodly o pořadí jednotlivých čarodějnických kolejí, i když bodové rozdíly byly nepatrné. První se umístila kolej Mrzimor, druhá skončila kolej Zmijozel, třetí se umístili studenti Havraspáru a čtvrtí skončili studenti čarodějnické koleje Nebelvír.

A aby nikdo nelitoval, že prohrál, ceny obdrželi všichni soutěžící. Ceny do soutěže věnovali paní Tylšarová, Habrová (H+H), pojišťovna Alianz a Dušan Žmolík. *JiKo*

Inspirace na Velikonoce z janovické výstavy

Ve dnech od 19. do 24. března byla na janovickém osadním výboru k vidění každoroční velikonoční výstava, která přinesla všem zručným ženám inspiraci před nadcházejícími jarními svátky. K vidění byly tradiční výrobky - kraslice, perníčky, naaranžovaná velikonoční výzdoba, jarní věnečky, vizovické pečivo, háčkované a keramické výrobky, novinku tvořily obrázky vyšívání křížkovým stehem a podmanivé obrazy Vašíka Pavézy. Většina z vystavovaných výrobků byla prodejná. Na výstavě se prezentovalo více jak dvacet vystavovatelů z Břidličné, Malé Morávky, Rýmařova a Janovic. Tradiční rukodělné práce zde vystavovaly děti z Mateřské školy Janovice. Těm, kteří navštívili výstavu a nezakoupili si žádný z výrobků, posloužila velikonoční expozice alespoň jako inspirace pro blížící se svátky jara. *JiKo*

Aktuálně z města

MĚSTO RÝMAŘOV, náměstí Míru 1, 795 01 Rýmařov
T a j e m n í k M ě s t s k é h o ú ř a d u R ý m a ř o v
v y d á v á
o z n á m e n í o v y h l á š e n í v ý b ě r o v é h o ř í z e n í
v s o u l a d u s e z á k o n e m č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků
a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů
na místo
referenta odboru stavební úřad - územní plánování

- Místo výkonu práce:** Městský úřad Rýmařov, nám. Míru 1, 795 01 Rýmařov.
- Předpokládaný nástup:** dle dohody.
- Pracovní poměr:** na dobu neurčitou.
- Pracovní úvazek:** 1,0.
- Platové zařazení:** 9.-10. platová třída - v souladu se zákonem č. 262/2006 Sb. a nařízením vlády č. 564/2006 Sb. v platném znění.
- Požadavky:** splnění povinností dle § 6 odst. 4 a předpokladů dle § 4 zákona č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- Jiné požadavky:**
- požadované vzdělání ÚSO stavebního směru nebo VŠ;
 - výhodou praxe ve státní správě a samosprávě;
 - osvědčení o zvláštní odborné způsobilosti podle vyhlášky MV ČR č. 512/2002 Sb. bude upřednostněno;
 - velmi dobrá uživatelská znalost práce na PC a internetu;
 - základní orientace v právních předpisech (zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu /stavební zákon/, ve znění pozdějších předpisů);
 - vysoké pracovní nasazení;
 - zkušenosti v komunikaci s klienty, profesionální vystupování;
 - schopnost samostatného jednání a vystupování;
 - odpovědnost a preciznost;
 - řidičský průkaz skupiny B výhodou.
- Předpokládaný rozsah pracovní činnosti:**
Referent pořizuje zejména územněplánovací podklady (územněanalytické podklady, územní studie), územní plán a regulační plán.
- Písemná přihláška zájemce dle § 6 odst. 3 zákona 312/2002 Sb. musí obsahovat tyto náležitosti:**
- jméno, příjmení a titul uchazeče;
 - datum a místo narození uchazeče;
 - státní příslušnost uchazeče;
 - místo trvalého pobytu uchazeče;
 - číslo občanského průkazu nebo číslo dokladu o povolení pobytu, jde-li o cizího státního příslušníka;
 - datum a podpis uchazeče.
- K přihlášce přiložte:**
- životopis, ve kterém budou uvedeny údaje o dosavadním zaměstnání a o odborných znalostech a dovednostech týkajících se uvedené činnosti;
 - výpis z evidence Rejstříku trestů ne starší než 3 měsíce;
 - ověřenou kopii dokladu o nejvyšším dosaženém vzdělání.
- Místo, adresa a způsob podání přihlášky:**
- osobně na podatelně Městského úřadu Rýmařov, nám. Míru 1, 795 01 Rýmařov, nebo poštou s datem odeslání nejpozději 16. dubna 2007.

Lhůta pro podání přihlášky: 16. dubna 2007

Zaměstnavatel si vyhrazuje právo nevybrat žádného z přihlášených uchazečů a výběrové řízení zrušit. Rozhodnutí výběrové komise bude uchazečům oznámeno písemně. Podáním přihlášky uchazeč souhlasí s tím, že zadavatel bude pro potřeby výběrového řízení nakládat s jeho osobními údaji.

Bližší informace v případě dotazů podá Ing. Furik, tajemník MěÚ Rýmařov, tel.: 554 254 132, popř. Ing. Iveta Pochylová, vedoucí odboru stavební úřad MěÚ Rýmařov, tel.: 554 254 301.

Ing. Jiří Furik, tajemník MěÚ Rýmařov, v. r.

Štafeta

Znamé osobnosti se ptají známých či něčím pozoruhodných osobností na to, co je zajímavá a co by mohlo zajímat i čtenáře. Společně s otázkami předávají pomyslný štafetový kolík, který zavazuje dotazovanou osobnost oslovit s podobnými či úplně jinými otázkami dalšího zajímavého člověka.

Lenka Vavříčková se ptá Vratislava Konečného

Proč jsem si ho vybrala?

Protože bezvýhradně splňuje podmínky štafety - je to pozoruhodná osobnost Rýmařova: učitel, amatérský herec a kronikář města. Určitě nejsem jediná, kdo si ho velmi váží. Navíc mě v mých čtrnácti letech trápil svými nepříjemnými dotazy při zkoušení z chemie a já bych si ráda vyzkoušela role opačné.

Hodně lidí si stěžuje, že je dnešní mladá generace zkažená. Vy můžete srovnávat. Co si o tom myslíte?

O této problematice se skutečně často hovoří a je to téma k zamyšlení. Srovnám-li dnešní mladé lidi s těmi, které jsem učil před více než padesáti lety, kdy jsem začínal, pak musím říci, že jsou zde značné rozdíly, bo-

hužel v neprospěch dneška. Snad na první pohled je zřejmě vyjadřování. Současná mládež je mnohem vulgárnější, používá hrubých až sprostých výrazů bez jakýchkoliv skrupulí a mnohdy značně hlasitě, bez ohledu na okolí. Nevím, co v tomto způsobu vyjadřování vidí pozoruhodného, vždyť tím dávají najevo svou - mírně řečeno - nízkou úroveň. Neplatí to jen pro kluky, ale také pro nemalou část děvčat.

Další závažnou věcí je vztah k práci. Vždy byli a budou lidé pilní, svědomití, ale také líní a nedbalí. Jenže v dnešní době je těch z druhé skupiny podstatně více, než bývalo. Leckdy se ve vyšších třídách ZŠ vyskytne takovýchto žáků více než polovina. Zarážející přitom je fakt, že nejde o to, že by nemohli dosáhnout lepších výsledků, mají pro ně předpoklady, ale oni prostě kvalitněji pracovat nechťejí. Odmítají vyvíjet jakoukoliv snahu. A to je, myslím si, alarmující.

Významnou věcí je i drzost některých jednotlivců, vztah ke starším lidem a mohl bych pokračovat dále. Ale nemyslete si, že jsem jen skeptik. Nechci před těmito jevy zavírat oči a tvářit se, jako kdyby nebyly. Ony jsou,

ale naštěstí vedle nich existuje také spousta mladých, kteří jsou slušní, snaživí, svědomití a záleží jim na tom, aby dosahovali dobrých výsledků. Věřím, že právě oni budou tvořit naši budoucnost, ale jsou i takoví, u nichž se více uplatňují ostré lokty než dobré schopnosti.

Stalo se vám, že jste při hodině chemie při nějakém pokusu „vybouchl“?

Paní ředitelko, i vás jsem učil základům chemie (vzpomenete si ještě třeba na vzorec pentahydrátu síranu měďnatého?) a měla jste dojem, nebo dokonce strach, že by třída mohla „vylítnout do vzduchu“? Přitom výroba velmi nebezpečné výbuštiny nitroglycerinu je snadná, ale takovéto pokusy byly přísně zakázány. Dokud se učilo ještě podle starých osnov, tak jsem alespoň předváděl, jak vzniká třaskavá bavlna nebo že bílý fosfor je skutečně pyroforický a začne snadno hořet bez zapalování. Ale jednou jsem si při nějakém pokusu polil prsty koncentrovanou kyselinou sírovou. Nechtěl jsem dělat před žáky žádné divadlo, tak jsem jen pomalu a nenápadně šel k umyvadlu, abych si je umyl. Už když jsem k němu přicházel, cítil jsem, že kyselina začíná nepříjemně působit. Otočil jsem kohoutkem a nic. Voda netekla. To už jsem ze třídy doslova vyletěl. Naštěstí na záchodě byl vodovod v pořádku.

Dostal vás nějaký váš žák svým dotazem do úzkých?

Do rozpaků jsem se dostával dost často v nejvyšších třídách ZŠ v hodinách občanské nauky při probírání tématu o vztahu muže a ženy. Jednu hodinu jsem vždy věnoval besedě a odpovídal jsem na anonymní dotazy. Bývaly zde otázky velmi konkrétní, týkající se antikoncepce a podobné problematiky. Tady jsem byl někdy v rozpacích, ale vždy jsem se snažil odpovědět pravdivě a úplně. A když se mě jednou zeptala žákyně 2. stupně ZŠ, nebyl to anonymní dotaz, zda může mít dívka třeba z 1. třídy dítě, tak to byla otázka spíše úsměvná, ale odpověděl jsem stejně upřímně, jak upřímně byla položena.

Kdy jste cítil větší trému? Když jste poprvé stál před svými žáky, nebo na divadelních prknech?

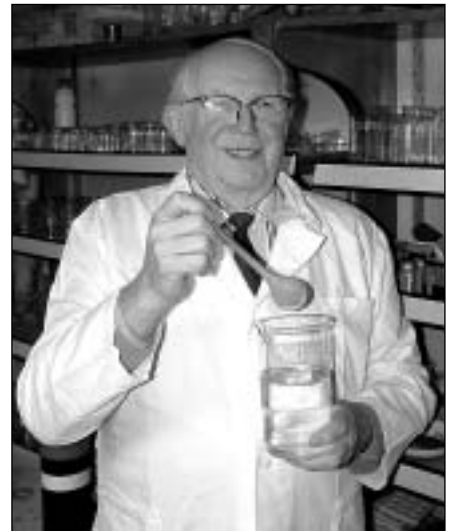
Před žáky jsem trému nemíval, ale na jevišti vždy a mám ji dosud. Ve třídě, když probírám určité téma, mohu mluvit vlastními slovy, stačí držet se daného obsahu, jenže na prknech nic takového možné není. Člověk musí čekat na předchozí narážku, říci pokud možno přesně svůj text, aby mohl pokračovat další, a tak stále dokola.

Stalo se, že vás nebo vaše kolegy zklamaly rekvizity? Nevystřelil revolver, nezazvonil telefon? Jak jste z toho vybruslili?

Takové věci se občas stávají. V jedné hře při mém výstupu měla zaznít rána z pistole. Na

generálce proběhlo vše hladce, bez závad. Při premiéře zazněla silná dutá rána si o půl minuty dříve, než měla. V duchu jsem se sice zlobil, ale honem přemýšlel jak dál. Přeskočil jsem pár vět a začal říkat text, který měl být v době rány. Jenže v tom se ozvala další rána, tentokrát ostřejší. Po skončení dějství jsem říkal režisérovi: „Co jste tam dělali, vždyť jste stříleli jako na zajíce.“ A on mi s úsměvem vysvětlil, že ta první rána nebyla z pistole, ale pouze bouchla jedna velká osvětlovací žárovka.

A ještě jedna situace, kdy mě rekvizita velmi překvapila. Byla ho hra Jelen v laguně a já jsem v ní hrál lékaře - psychiatra. Na konci prvního dějství přichází na scénu sluha a nese šálek. „Co to nesete,“ ptá se psychiatr.

„Pán si poručil heřmánkové thé,“ odpoví sluha. A na to psychiatr rezolutně: „Dejte to sem!“ a čaj bez váhání vypije. Na zkouškách bývala v šálku trocha čaje. Při premiéře byl šálek naplněn skoro celý. Tak jsem to rázně vypil. Jenže tam nebyl čaj, nýbrž rum. Ještěže dějství končilo. Já jsem pak hodnou chvíli nemohl nejen promluvit, ale ani popadnout dech. Toho spoluherce raději nebudu jmenovat, protože by se na mne mohl naštvat a víte, jak se umí Radim Keclík naštvat?

Ale nemusíme chodit daleko do minulosti. Při generálce naší poslední hry (Do hrobky tanečním krokem) měl jeden z herců zastřelit kolegyni. Používali jsme k tomu startovací pistolí. Na zkouškách i před generálkou pistole vždy spolehlivě vystřelila. Na generálce, kdy už v sále bylo pár diváků, tento „vrah“ napřáhne ruku s pistolí a stiskne spoušť. Nic! Znovu zmáčkl, ale zase nic. Pak ještě několikrát, jenže výsledek byl naprosto stejný. Ze situace si pomohl tím, že zvolal nahlas: „Bum!“ a herečka, která už několik vteřin čekala na svou smrt, mohla konečně padnout na zem. Vysvětlení této záhady bylo

velice prozaické. Zásobník s náboji byl v drážce špatně zasunut.

Vím o vás, že píšete kroniku města Rýmařova. Jak dlouho se kronikářství věnujete a jaké časové období zahrnuje?

Městskou kroniku jsem začal psát v roce 1971, ale musel jsem udělat i zápis za rok 1970, takže už to bude 37 let. Kronika je však vedena od roku 1945, kdy ji začal psát František Vychodil a psal ji až do roku 1969. Všechny roky jsou zaznamenány, ani jeden zápis nechybí.

Může si občan Rýmařova kroniku půjčit a zjistit si v ní, co se stalo třeba 6. 10. 1969?

Čistopisy kronik jsou uloženy v muzeu. Každý si je může prohlédnout nebo v nich studovat, ale jen zde, jinať se knihy nepůjčují. Co se stalo 6. 10. 1969 v ní asi zazna-

menáno není. V tu dobu psal kroniku František Vychodil. Ale za to bych vám mohl říci, že v noci z 27. na 28. října 2002 byla silná vichřice, která vyvracela smrky v parku na ulici Julia Sedláka. Nebo že 12. února 1996 navštívil Rýmařov Ing. Václav Klaus jako předseda vlády ČR. A víte, který den byla naměřena nevyšší teplota za rok 2000? Bylo to 22. června a dosáhla 31,6 C. Zajímalo by vás, jaká byla průměrná teplota za rok 1996? Podíváte-li se do kroniky, zjistíte, že to bylo jen 4,9 C. Kronikářský zápis se nedělá chronologicky den po dnu, ale je dána osnova, kterou musí kronikář dodržovat. Podle ní se objevují třeba události politického a veřejného života, výstavba ve městě, školství atd.

Narazil jste v historii Rýmařova na nějakou

událost, která vás překvapila a o které se obecně neví?

Myslím, že kronika zaznamenává dost událostí, o kterých se moc neví nebo na které se už zapomnělo. Jsou to třeba už zmíněné návštěvy významných osobností, události v kultuře a jiné. Kdo si ještě dnes pamatuje, že kdysi dávno se zde hrál Othello s Josefem Bekem a Eduardem Cupákem, kolik lidí ví, že výstavbu naší nové čistírny odpadních vod v devadesátých letech plně financovala švýcarská vláda a řadu dalších věcí. O kronikách se říká, že je to paměť měst. Zaznamenávají důležité události jednotlivých roků, a ty i když z paměti lidí již vypadnou, v kronice zůstávají.

Příště: Vratislav Konečný se bude ptát Jiřího Konečného.

Zdravotnictví

Chirurgické oddělení vede nový primář

Chirurgické oddělení Podhorské nemocnice vede od 1. února letošního roku nový primář MUDr. Dalibor Petráš, PhD., který byl v předchozích pěti letech primářem chirurgického oddělení Kroměřížské nemocnice. Jeho cílem je zvýšit odbornou prestiž oddělení, zlepšit spolupráci se spádovými lékaři i s vyššími specializovanými pracovišti a zkrátit dobu čekání na ošetření, aby spokojenost pacientů neustále rostla. O chirurgii říká, že patří k pilířovým oborům v každé nemocnici a její úroveň určuje nepřímo i úroveň celé nemocnice. Přiznává také, že chirurgie je tzv. adrenalinovým oborem medicíny. Chirurgické oddělení i ambulance čekají změny. Nový primář chce zajistit kvalitní nepřetržitou čtyřadvacetihodinovou chirurgickou péči v regionu. „Rád bych především zlepšil úroveň dostupnosti těchto služeb s důra-

zem na koordinaci s jinými obory. Oddělení dále čekají některé organizační změny v době ranního provozu ambulance, to znamená, že akutní péči posílíme o dalšího lékaře. Doba čekání na ošetření se tak zkrátí na nezbytné minimum. Kromě toho plánují rozšířit i odborné ambulance, jako primář budu mít jednou týdně v odpoledních hodinách tzv. konzultační ambulanci,“ vysvětlil MUDr. Dalibor Petráš, PhD.

Chce také systematicky spolupracovat se spádovými lékaři, a to jak s odbornými chirurgickými ambulancemi, tak i přímo s praktickými lékaři. Odborná prestiž oddělení se má zvýšit rozšířením některých operací, především laparoskopických a některých traumatologických tak, aby pacienti nemuseli cestovat za chirurgickým ošetřením jinať.

„Budeme rovněž úzce spolupracovat s vyššími zařízeními, kam

budou dojíždět naši vybraní lékaři a pod dohledem operovat i složitější operace, a tak si udržovat vysokou erudici. Rád bych obnovil tradici v organizaci chirurgického kongresu, který byl v minulosti pravidelně v Bruntále pořádán,“ uvedl nový primář. Posílil se má také stávající chirurgický tým především o mladé lékaře, kterým chce primář zajistit podmínky pro jejich kontinuální vzdělávání, nutné ke složení atestačních zkoušek. Rád by přivedl některé externí odborníky, především z klinických pracovišť, a prováděl s nimi konzultace přímo v nemocnici.

„K velkým změnám dojde po otevření nového chirurgického pracoviště, jehož součástí budou také nové operační sály a oddělení ARO spolu s jednotkou intenzivní péče. V souvislosti se zavedením počítačové techniky

bych rád změnil systém práce. Nová počítačová síť zefektivní a zkvalitní koordinaci práce lékařů a sester, kteří tak budou mít podstatně více času věnovat se pacientům,“ řekl primář.

Na novém pracovišti budou mít pacienti větší komfort, primář by rád prosadil zařízení nadstandardních lůžek. Pacienti mohou rovněž očekávat zkrácení čekací doby při akutním ošetření a při kontrolách, což bude souviset se změnou organizace provozu ambulancí a oddělení. „Užší spolupráce s odbornými chirurgickými lékaři a praktickými lékaři povede k urychlení diagnostiky a léčby. Rovněž přímý kontakt na vyšší klinická pracoviště a jiná specializovaná pracoviště v rámci holdingu urychlí léčbu komplikovanějších chirurgických onemocnění,“ dodal primář Petráš.

Simona Součková,
tisková mluvčí

Školství

Panu učitelí s láskou aneb Kantoři na filmovém plátně

Kantořina je dnes, obecně vzato, velmi nevděčné povolání. Je to navíc práce, která je nedocenená a mnohými nezasevěnými z profesního pohledu bagatelizovaná. Přitom se jedná o profesi nanejvýš zodpovědnou. Na tom nic nemění fakt, že zodpovědných profesí je mnoho. Učitelé si uvědomují důvěru, kterou dostávají tím, že jim rodiče svěřují své děti. Když jdeme k zubaři, také věříme, že nám bude vrtat ten správný zub a že to umí. Neméně tak důvěřují ostatní kantorům.

Navíc, k zubaři se nechodí skoro každý den, na mnoho hodin, po několik let.

Jak se mění společnost, mění se i pohled na učitele. Abychom tuto změnu zachytili, nemusíme hledat v archivech staré zažloutlé tisky novin a porovnávat jednotlivá období. Stačí se podívat na filmy. Kantoři, učitelé, nebo chcete-li pedagogové, byli od počátku kinematografie vděčným námětem scenáristů a režisérů. Starší generace si určitě vzpomenou na úspěšné filmy 30. let Škola

základ života nebo Cesta do hlubin študákovy duše režiséra Martina Friče, v kterých jsou profesori podáni v mnoha podobách - od zlostnatělých a konzervativních, přes poplety až k těm, kteří se snaží žáky motivovat a předat jim nové poznatky. Vzpomeňme na další kantory 30. - 40. let ve filmech Filozofská historie (1937), Ideál septimy (1938) nebo Studujeme za školou (1939). Postavy učitelů zde odpovídají vážnosti, již se tehdy těšili. Vedle konzervativních učitelů

telů a negativních postav zde byli pokrokoví a moudří muži (i ženy), vedle komických figurek zkušených rádců, kteří si uvědomují své povinnosti a nutnost dobré a morální formace mládeže.

II. světová válka a totalitní komunistická éra znamenala ve filmu příklon k závažnějším společenským tématům - nejprve válečným a poválečným a poté socialistickým. Učitelé vystřídali partyzány, vojáky a posléze odbojáři, dělníky a brigádníky. A v rolích negativních figurek se pak

objevovali kněží a sem tam i buržoazní učitelé. Ale byly i výjimky. Vzpomeňme na nezapomenutelný Vyšší princip (1960) s Františkem Smolíkem.

Ovšem boom „učitelských“ filmů nastal opět v 70. - 80. letech. Učitelé opět přicházejí na plátno, kupříkladu ve filmech Kdo se bojí, utíká... aneb Jak učitelé nepřicházejí o iluze (1986, Dušan Klein), Maturita za školou (1973), Profesori za školou (1975), v rozverných komediích Marečku, podejte mi pero (1976), Krakonoš a lyžníci (1981), Jak svět přichází o básníky (1984), Jak básníci přicházejí o iluze (1984) či v dětských filmech na toto téma: Pan Tau jde do školy (1970) a Bota jménem Melichar (1983). Učitelské problémy v plné šíři, týkající se výuky a nových koncepcí, sice viděny skrze socialistické zrcadlo, ale v mnohem reálné, poskytla televize v třináctidílném seriálu Ludvíka Ráží My všichni školou povinni (1983). Devadesátá léta přinesla filmy Zkouškové období Zdeňka Trošky (1990) a konečně nekorunova-

ným králem filmových učitelů se stal tvrdý, ale spravedlivý Igor Hnízdo ze Svěrákovy Obecné školy (1991).

Kantoři by nebyli kantory bez svých žáků. Dnešní děti mají díky současnému modernímu školství, ale také díky rodičům, obrovské perspektivy. Ony si to postupně uvědomují. Některé později, jiné dřív. Na střední škole už by to mělo být zřejmé a na vysoké zcela evidentní. Co se člověk naučí, je jeho, to prodává, podle toho se odvíjejí jeho možnosti v dalším životě. V současnosti existuje mnohem silnější vazba mezi tím, co se ve škole děti naučí, a tím, co budou celý život dělat. A opět zde hraje hlavní roli učitel. Doba jde rychle kupředu a výuka se stále více modernizuje díky rozvoji nejrůznějších technologií, které většinou přinášejí zjednodušení výukového procesu, ale také kladou na učitele větší nároky.

Svátek Dne učitelů (28. března) je připomínkou jejich záslužné práce a zároveň jejich oceněním. Kantořinu jako životně důležitou

společenskou činnost a v pravém slova smyslu poslání bychom měli brát vážně a v našich dětech a vnučatech utvářet zodpovědnost a dobrý vztah k učitelskému úsilí. Rýmařovští učitelé oslavili svůj svátek 23. března a organizátoři společně s městem Rýmařov zvolili tentokrát setkání všech rýmařovských učitelů pod jednou střechou. O kantorských zkušenostech a problémech si tak mohlo povyprávět na sto padesát učitelů z mateřských škol, základních škol na Jelínkově uli-

ci a Školním náměstí, Střední školy Rýmařov, Gymnázia Rýmařov, Střední soukromé odborné školy Prima, Základní umělecké školy Rýmařov a také pedagogických pracovníků Střediska volného času Rýmařov. O dobrou pohodu se ve velkém sále Střediska volného času postarala cimbálová muzika Hudci z Kyjova a o přípravu občerstvení se podělily Střední škola Rýmařov společně se školní jídelnou Základní školy Rýmařov.

JiKo

Tichá revoluce ve školách (3. část)

V minulých číslech Rýmařovského horizontu měli čtenáři možnost se seznámit se skutečností, že od září tohoto roku musí všechny základní školy v naší republice začít vyučovat podle vlastních školních vzdělávacích programů. Byly rovněž vysvětleny stěžejní pojmy s touto reformou související, a to **klíčové kompetence a činnostní učení**. V tomto článku budeme již konkrétně citovat jednu z hotových pasáží tvořeného vzdělávacího programu Základní školy Rýmařov. Následující řádky jsou závaznou normou pro vyučující 1. ročníku ve školním roce 2007/2008 v předmětu zvaném prvouka. Název bude jednotný pro 1. - 5. ročník, předmět integruje současnou prvouku (1. - 3. ročník), přírodovědu a vlastivědu (4. - 5. ročník).

Pozn. Kurzívou jsou do textu vloženy vysvětlující poznámky.

Charakteristika předmětu

Předmět prvouka rozvíjí poznatky, dovednosti a prvotní zkušenosti žáků získané ve výchově v rodině a v předškolním vzdělávání. Žáci se učí pozorovat a pojmenovávat věci, jevy a děje, jejich vzájemné vztahy a souvislosti a utváří se tak jejich prvotní ucelený obraz světa. Poznávají

sebe i své nejbližší okolí a postupně se seznamují s místně i časově vzdálenějšími osobami a jevy a se složitějšími ději. Učí se vnímat lidi a vztahy mezi nimi, všimnout si podstatných věcných stránek i krásy lidských výtvorů a přírodních jevů, soustře-

Foto: archiv ZŠ Rýmařov

děně je pozorovat a přemýšlet o nich. Na základě poznání sebe a svých potřeb a porozumění světu kolem sebe se žáci učí vnímat základní vztahy ve společnosti, porozumět soudobému způsobu života, jeho přednostem i problémům, vnímat současnost jako výsledek minulosti a východisko do budoucnosti. Při osvojování poznatků a dovedností v prvouce se žáci učí vy-

jadřovat své myšlenky, poznatky a dojmy, reagovat na myšlenky, názory a podněty jiných.

Rozvoj klíčových kompetencí
Rozvoj klíčových kompetencí směřuje výuku k hmatatelnému využití získaných znalostí a dovedností v „reálném“ životě dítěte.

vrhuje řešení problémů;

- vnímá problémové situace v jednání lidí, poznává příčiny i možnosti ovlivnění chování a jednání svého i ostatních;
- kriticky přistupuje k získaným informacím, hledá souvislosti, podobné i odlišné znaky.

Kompetence komunikativní

- naslouchá promluvám druhých lidí, vhodně reaguje a uplatňuje se v týmové činnosti;
- v různých situacích využívá pravidla efektivní a bezproblémové komunikace.

Kompetence sociální a personální

- vytváří si pozitivní představu o sobě samém, v pozitivním duchu ovládá své jednání s ostatními;
- dokáže jednat samostatně a sebevědomě, uvědomuje si svou jedinečnost.

Kompetence občanská

- chápe a respektuje rozdíly mezi lidmi, na základě společně vytvořených pravidel soužití usměrňuje své chování k toleranci a kultuře v jednání s lidmi;
- respektuje požadavky na ochranu životního prostředí, aktivně se podílí na ochraně přírody;
- projevuje pozitivní postoj ke kulturním výtvorům.

Kompetence pracovní

Kompetence k učení

Žák:

- vyhledává a třídí informace, jejich propojení využívá k pochopení historických, zeměpisných a kulturních jevů;
- samostatně pozoruje, objevuje, experimentuje a poznává vše, co se mu líbí.

Kompetence k řešení problémů

- hledá možnosti ochrany životního prostředí, samostatně na-

- při samostatné práci i v zapojení do týmové činnosti si utváří pracovní návyky;
- využívá získané znalosti a dovednosti v zájmu vlastního rozvoje a přípravy pro budoucnost;
- poznává podstatu zdraví a příčin nemocí, účelně se rozhoduje v různých situacích ohrožení vlastního zdraví a bezpečnosti i zdraví a bezpečnosti druhých.

Vzdělávací strategie

K realizaci výuky směřované na rozvoj klíčových kompetencí žáka učitel uplatňuje vhodné vzdělávací strategie.

Učitel:

- se zajímá o názory, náměty a zkušenosti žáků;
- klade otevřené otázky, zadává problémové úlohy či úlohy rozvíjející tvořivost;
- zadává úkoly způsobem, který umožňuje volbu různých postupů;
- zařazuje metody, při kterých žáci sami docházejí k objevům, řešením a závěrům;
- vede žáky k prozkoumávání pohledů a názorů lišících se od jejich vlastních;
- zadává úkoly, při kterých žáci kombinují informace z různých zdrojů;
- vytváří příležitosti pro vzájemnou komunikaci žáků k dané

- mu úkolu;
- zadává úkoly, při kterých žáci spolupracují;
- umožňuje žákům pracovat s materiály a zdroji, v nichž si mohou ověřit správnost svého řešení;
- sleduje úspěšnost jednotlivých žáků a oceňuje jejich pokrok;
- ukazuje žákům, jak mají formulovat hypotézy a jak mají ověřovat jejich pravdivost pokusem či pozorováním;
- vyžaduje dokončování práce v dohodnuté kvalitě a termínech;
- důsledně vyžaduje dodržování pravidel;
- umožňuje žákům prezentovat výsledky jejich práce;
- vůči každému žákovi projevuje očekávání úspěchu;
- žáky vybízí, aby kladli otázky (k věci);
- vede žáky k plánování úkolů a postupů;
- umožňuje žákům, aby si vzájemně sdělovali své pocity a názory;
- zajímá se, jak žákům vyhovuje jeho způsob výuky;
- důsledně rozlišuje procesy učení a hodnocení;
- objasňuje žákům, které koncepce a postupy používané ve společenské praxi jsou v souladu s dosaženou úrovní poznání;

- reflektuje ve výuce společenské i přírodní dění;
- studijní materiály a zdroje jsou ve výuce žákům dostupné.

Někdo se může ptát: A kde je učební látka, co přesně se děti vlastně učí? Odpověď bude překvapivá: Výběr učiva škoře nikdo nepředkládá, vyučující na jednotlivých školách si sami zvolí, pomocí jaké učební látky budou u dětí rozvíjet dané klíčové kompetence! Závazně jsou ovšem dány „očekávané výstupy“, které zajišťují jednotný požadavek na výslednou znalost žáka. Například pro žáka, který ukončil 5. ročník, má platit, že v tématickém okruhu Lidé kolem nás:

- > **vyjádří na základě vlastních zkušeností základní vztahy mezi lidmi, vyvodí a dodržuje pravidla pro soužití ve škole, mezi chlapci a dívkami, v rodině, v obci (městě);**
- > **rozlišuje základní rozdíly mezi jednotlivci, obhájí při konkrétních činnostech své názory, popřípadě připustí svůj omyl, dohodne se na společném postupu a řešení se spolužáky;**
- > **rozpozná ve svém okolí jednání a chování, která se už tolerovat nemohou a která poru-**

šují základní lidská práva nebo demokratické principy;

> **orientuje se v základních formách vlastnictví; používá peníze v běžných situacích;**

- > **poukáže v nejbližším společenském a přírodním prostředí na změny a některé problémy a navrhne možnosti zlepšení životního prostředí obce (města).**

Další tématické oblasti prvouky pak předkládají „své“ očekávané výstupy. Jejich kompletní výčet zde však nebudeme uvádět.

Možná, že pro mnohého čtenáře je uvedený text vzdělávacího programu školy novou informací ze školního „zákulisí“. Možná že mnohý netuší, jaké nároky jsou na učitele kladeny. V první řadě je povinností tento vzdělávací program vytvořit (ve výše uvedeném případě prvouky jde o kolektivní dílo vyučujících 1. stupně školy), následně pak podle těchto závazných pravidel výuku realizovat.

Podstatné je rovněž zmínit skutečnost, že výše uvedený dokument není nedotknutelným dogmatem pro další roky. Musí jít o „živý“ materiál, který je možné obměňovat, který pružně reaguje na nové informace a nové podněty z řad žáků, učitelů i rodičů.

Vlastimil Baran

Lidé lidem připravili tento osud

Polské město Tychy vyhlásilo na začátku letošního roku 9. ročník výtvarné soutěže na téma holocaust „Lidé lidem připravili tento osud“. Soutěže se účastnilo 992 studentů z Polska, České republiky, Ruska a Itálie. Gymnázium Rýmařov a ZUŠ Rýmařov přispěly do soutěže asi deseti pracemi. Byli jsme potěšeni, když nám z Polska přišel dopis a v něm stálo, že dvě naše studentky -

Marie Šínová a Regina Čtvrtlíková - jsou nominovány na postup na mezinárodní výstavu a máme se dostavit do polského města Tychy.

Dne 20. 3. 2007 jsme po čtyřhodinové jízdě ve

sněhové vánici dorazili do Tych, kde se v místním divadelním sále konalo slavnostní předávání cen. Porota vybrala 153 nejlepších prací (kresby, malby, grafiky i objekty), které jsou momentálně vystaveny v Tychách a později putují do dalších zemí. Předávání cen bylo doplněno o poezii básnířky Haliny Birenbaum a režiséra Augusta Kowalczyka, kteří prošli koncentračním táborem a vzpomínky na tyto události se odrážejí i v jejich tvorbě. Dále následoval koncert a výborné stínové divadlo. Poté byl přistaven autobus a zá-

jemci mohli odjet na prohlídku bývalého koncentračního tábora Auschwitz Birkenau. Byli jsme mile překvapeni skvělou organizací akce a vysokou úrovní celé výstavy.

Kamila Hýžová

Studentky Gymnázia Rýmařov Marie Šínová a Regina Čtvrtlíková

Foto: autorka

Večerní běh městem

Není tomu tak dávno, co se to u Domova mládeže SSOŠ Prima hemžilo studenty, kteří byli připraveni na večerní běh městem. Soutěžní dvojice od sebe dělily minutové intervaly. Trasa byla velmi náročná. Start byl u DM na Bartákově, trasa vedla k DM na Sokolovské, poté k prolézačkám u prodejny H+H, na autobusové a vlakové nádraží, k parkovišti před Penny marketem a konečně zpět k DM na Bartákově.

Nešlo však jen o běh, ale i o řadu úkolů, na jejichž plnění dohlíželi členové hlídek na jednotlivých stanovištích. Například pinkání míčku na pingpongové pálce za běhu, prolezení průlezkami, autobusové nádraží bylo

ten večer ozvučeno slokami dětské písně Pec nám spadla. Bez odpočinku závodníci běželi na vlakové nádraží, kde je čekalo oblékání do pytlů. Nejtěžší část však byla teprve před nimi. Cesta na parkoviště u Penny byla zapeklitá a vedla tajemnými a tmavými uličkami plnými bláta a louží. Někteří zabloudili, avšak všichni se nakonec trefili. Vhodte balónky do krabice a pospěšte do cíle!

Ať již byly zvoleny cesty jakékoliv a časy soutěžících se blížily či vzdalovaly hodině, všichni kromě jednoho družstva, které se dokonale ztratilo, doběhli do cíle a stali se vítězi, protože přemohli lenost a nudu.

Než se výsledky závodníků spočítaly, ob-

čerství se běžci dobrým teplým čajem a párkem, aby doplnili ztracené kalorie. První místo získala dvojice Libuše Voločková ze 4. A a Jan Dobeš z 1. A s časem 25 minut. Druhé místo si odnesly Vladislava Jacková a Adriana Velecká z 1. B s časem jen o pět minut horším. Největšími loudaly, kteří potřebovali na zdolání trasy 50 minut času, byly Martina Mrkvánková z 2. A a Marie Grundová z 1. B.

V každém případě to byl skvělý zážitek a náramná sportovní akce, určená pro pobavení všech, kdo se zapojují do aktivit, které nám nabízí naše škola a domov mládeže.

Jan Dobeš, 1. A

Policie a záchranáři očima dětí

Okresní ředitelství Policie ČR v Bruntále ve spolupráci se Zdravotní pojišťovnou Ministerstva vnitra ČR, Hasičským záchranným sborem Moravskoslezského kraje, územním odborem Bruntál, a regionálním pracovištěm BESIP pro kraj Moravskoslezský vyhlásilo 17. ledna 2007 V. ročník dětské výtvarné soutěže zaměřené na aktuální problémy dětských úrazů a nehod, trestnou činnost páchanou dětmi či na dětech a dětskou bezpečnost. Soutěže se mohl zúčastnit každý jednotlivec či školní kolektiv z okresu Bruntál, a to v předškolním či školním věku (MŠ a ZŠ). Výkresy byly hodnoceny ve třech kategoriích: Mateřské školy, předškolní věk (od 3 let), I. stupeň základních škol a II. stupeň základních škol. Pro všechny kategorie byla letos určena tato témata: Moje bezpečnost (policie, hasiči, bezpečí dětí venku i doma) a Dětské úrazy a dopravní nehody (dětská zranění,

nehody dětských cyklistů a chodců). Nebyla stanovena výtvarná technika ani formát výkresu. Uzávěrka výtvarné soutěže byla 13. března 2007.

V pátek 23. března se sešla hodnotící porota, aby vyhodnotila nejlepší výtvarné práce. Soutěže se zúčastnilo více jak 340 dětí ze sedmnácti základních a devíti mateřských škol a pět jednotlivců. Bylo zasláno 369 výkresů.

Do soutěže se také zapojilo celkem jedenačtyřicet dětí z rýmařovských škol, z toho II. kategorii (I. stupeň ZŠ) zastupovalo 29 dětí ze Základní školy Rýmařov a třetí kategorii (II. stupeň ZŠ) čtyři dívky ze ZŠ Rýmařov a osm dětí ze Základní školy, Rýmařov, Školní náměstí. Děti z rýmařovských škol se na medailových pozicích sice nakonec neumístily, ale nemusí zou-

fat, protože Policie České republiky pořádá několik dalších soutěží, které mohou zájemcům přinést kýžené vítězství.

Porota pracovala ve složení: zástupce Zdravotní pojišťovny Ministerstva vnitra ČR Kateřina Korandová, zástupce BESIPu Pavel Rakus, zástupce Hasičského záchranného sboru MSK Bohdan Mikulka, učitelka výtvarné výchovy ZŠ pí Belaniková a tiskové mluvčí Okresního ředitelství Policie ČR v Bruntále Pavla Tušková a Lucie Zgarbová. Čestnými hosty byli policejní rada Milan Navrátil a ředitel okresního Hasičského záchranného sboru Bruntál Jiří Patrovský.

Vítězní autoři budou za svou práci odměněni hodnotnými věcnými cenami, které jim osobně předají policisté a zástupci spolupracujících organizací. Vítězné a vybrané práce budou použity pro propagační a preventivní účely.

JiKo

Moravskoslezský kraj informuje

KRAJSKÁ VETERINÁRNÍ SPRÁVA PRO MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ

Informace o vakcinaci lišek proti vzteklině

Ve dnech 4. až 14. dubna 2007 bude prováděna vakcinace lišek proti vzteklině.

Vakcína bude pokládána letecky. Vakcína je určena výhradně k vakcinaci populace volně žijících lišek. Návnada není schopna vyvolat onemocnění vzteklinou. Nebezpečím pro zvířata, zvláště psy, je pozření celé návnady včetně

plastikové kapsle, která může u psů vytvořit v zažívacích traktorech mechanickou překážku. Při náhodném přímém kontaktu člověka s vakcínou je třeba o tomto informovat lékaře. Krajská veterinární správa pro Moravskoslezský kraj, inspektorát Bruntál, upozorňuje tímto všechny dotčené organizace, osoby i občany, návštěvníky

přírody, pokud najdou návnadu s vakcínou, aby s těmito návnadami **nemanipulovali**. Pokud by přes ujištění letecké společnosti, která provádí kladení, vakcinační dávka dopadla do zástavby obcí, je nutné tuto návnadu neškodně odstranit např. spálením, za použití ochranných pomůcek (rukavic).

Jakékoli bližší informace poskytnete bruntálský inspektorát Krajské veterinární správy pro Moravskoslezský kraj na tel. číslo: 554 711 821.

MVDr. Stanislav Vodička, vedoucí úseku ochrany zdraví
zvířat inspektorátu Bruntál,
Krajské veterinární správy
pro Moravskoslezský kraj

V kůži ... listonoše

aneb Putování zásilek do rýmařovských schránek

Motto: ...*takový poštovní úřad, to je skoro jako zakleté místo; máte tam samé nápisy, že „kouřiti je zakázáno“ a „psy s sebou bráti je zakázáno“ a mnoho jiných varovných tabulek - říkám vám, tolik vyhlášek a záповědí nemají ve svých úřadovnách ani čarodějníci, ani draci. Už z toho je vidět, že pošta je místo tajemné a mocné.*

(Karel Čapek: Pohádka poštácká z knihy Devatero pohádek)

Redakce Rýmařovského horizontu pro vás připravila nový seriál reportáží, jejichž tématem jsou běžné profese, s nimiž se setkáváme každý den, ale ne vždy si uvědomujeme jejich nezbytnost v našem životě i skryté kouzlo. Seriál vychází jednou za dva měsíce a přinášíme v něm reportáže přímo z jednotlivých pracovišť. V prvním článku jsme přiblížili práci pekaře v rýmařovské pekárně. Druhá reportáž nahledne do tajů neméně náročného povolání, jehož kořeny sahají do let 3000-2000 př. n. l. Řeč bude o poštáčkách, listonoších nebo chcete-li poštovních doručovatelích, v našem případě spíš poštovních doručovatelkách.

Bez České pošty by si život uměl představit jen málokdo. Většina ji využívá k zaslání listovních nebo balíkových zásilek, jiní k úhradám inkasních plateb a další využívají rozšířenou nabídku služeb, jakými jsou stavební spoření, služby Poštovní spořitelny, České pojišťovny nebo sjednání penzijního pojištění. Česká pošta nabízí i pohlednice, poštovní známky, kolky, výherní losy, telefonní karty, kalendáře a další.

Zmínku o prvních formách písemných sdělení, popřípadě zprá-

vách, najdeme už v bibli. Úplně první dopisy byly psány na pálených hliněných tabulkách objevených v Kappadokii (dnešní Turecko). Tyto dopisy měly dokonce hliněné obálky! Za vlhka se do nich vtiskovaly pečetě a rytá znamení, ale po vysušení byly neprakticky křehké. Tak nevíme! Nedokážu si představit, jak dnešní doručovatelky hází lidem

Vedoucí České pošty Rýmařov Miroslava Bejdáková

do schránky jejich hliněné zásilky. To by, pane, moc toho k poště nezůstalo. První poštovní známka světa, zvaná „Černá penny“, byla vydána ve Velké Británii v roce 1840 a byl na ní portrét mladé královny Viktorie.

V jedné ze svých nesmrtelných Malostranských povídek popisuje Neruda, jaké to vyvolalo vždycky vzrušení, kráčel-li před mnoha lety listonoš jednou malostranskou ulicí. Lidé vybíhali z domů, obchodníci se zastavovali před krámy, hlavy přiklápěly se k hlavám: Ke komu to asi jde? Jakou nese zprávu, smutnou či veselou? Kdo to asi píše z daleké

ručního papíru s ještě úhlednější a originálnější pečeti ve schránkách nahradily většinou nechťené reklamní letáky. Nostalgicky můžeme snad ještě vzpomenout na poštovní holuby nebo potrubní poštu, která se tu a tam zachovala na některých poštovních úřadech a ve firemních kancelářích. Slávu Divokého západu dokreslovaly nezbytné poštovní dostavníky a námětem pro knižní bestsellery a filmová představení byla Velká vlaková loupež z poštovního vlaku. Je neuvěřitelné, že již za druhé světové války fungovala letecká poštovní přeprava přímo z lodí, na které přistávala letadla. Za ta léta veškerá odvětví dopravnictví a zejména pošta udělala obrovské pokroky; doby poštovských panáčků v červených fracích, extrapostů, kurýrů a relais pominuly, technické možnosti naší doby přispívají k tomu, aby byla doprava s roznáškou poštovních zásilek přesná a zároveň rychlá.

Vydejte se s námi prožít jeden všední den poštovní doručovatelky České pošty v Rýmařově a posuďte sami, zda jejich práce stojí za vyjádření obdivu a upřímné úcty k jejich každodenní lopotě při doručování našich zásilek.

končiny? Dnes se idyllické vyhlášení listonoše omezilo jen na „okenní očekávání“ doručovatelky s poukázkou na peníze či penzi. U mladší generace navoňené listy popsané mnohdy veršovaným krasopisem vystřídal SMS zprávy a úhledně složené obálky

reportáž

Když jsem přemýšlel, jakou profesi představím v reportáži našim čtenářům, nebylo to lehké rozhodování. Říkal jsem si, chtělo by to profesi, která je extrémně náročná v zimních podmínkách našeho drsného klimatu. Mezi několika vytipovanými odvětvími zvítězila jednoznačně profese poštovní doručovatelky. Mně osobně se lépe zamlouvá název listonoška, který libozvučněji vymezuje práci těchto nepostradatelných bytostí.

Jenže, když jsem si sjednával reportáž s vedoucí pošty v Rýmařově Miroslavou Bejdákovou, nebylo venku po sněhu ani památky. Spíš to vypadalo, že co nevidět navlíkneme kraťasy a půjdeme vyřezávat píšťaličky. „Je škoda, že Rýmařovákům nepřineseme tu pravou reportáž,

kdy listonoškám mrznou uši, mají červené nosy a zpod čepice jim koukají jen oči,“ utrousil jsem mimoděk a napůl žertem v kanceláři vedoucí České pošty Rýmařov. Ale ouha! Při pohledu z okna v inkriminovaný den reportáže jsem nechtěl věřit vlastním očím. Jako bych svou touhu po sněhu a vichru zimu přivolal. Venku fičí severák, přes noc napadlo dobrých třicet čísel čerstvého sněhu, za okny bílá tma. V duchu jsem se usmál, ale s vědomím toho, že mám strávit *jednu den v kůži poštáčka*, se mi úsměv začal pomalu vytrácet. No co, nejsem dezertér, abych předčasně utíkal z bitvy, dodal jsem si odvahy a vyrazil do pravého jesenického fičáku na smlouvanou schůzku.

Dozvídám se, že silničáři opět

nestíhají a sněhová kalamita zablokovala silnice ve všech směrech do Rýmařova, takže paní Bejdáková, přijíždějící z Bruntálu, dorazí se zpožděním. To nám to pěkně začíná. Myslím, že nakonec dojde i na ty zmrzlé uši a červené nosy, problesklo mi hlavou. To jsem ještě netušil, že situace bude natolik vážná, že se pošta ten den kvůli sněhové kalamitě nedostane do Rešova ani Harrachova. Netrvalo dlouho a setkávám se s vedoucí pošty, která mě seznamuje s časovým rozvrhem našeho téměř celodenního projektu a zanedlouho mě předává mé průvodkyni, poštovní doručovatelce Evě Juráňové. To vše s vědomím a souhlasem ředitele severomoravské pobočky České pošty Ing. Václava Veselého.

Chvilé čekání, doručovatelky musí roztřídit zásilky podle svých rajónů. Pozorují jejich práci v teple místnosti, zatímco za oknem zuří sněhová metelice. V nevelké místnosti sedí osm listonošek s očima upřenými na nejrůznější dopisy, rekamanda, obsílky, firemní katalogy a další zásilky. Bedlivě sledují adresy svých klientů a jednotlivé hromádky pro přehlednost převazují gumíčkou. To podle toho, pro které ulice, bloky nebo sídliště je záležitost určena. Samotné město Rýmařov mají rozděleno čtyři doručovatelky, další dvě motorizované doručovatelky povevou zásilky do Stříbrných Hor, Rešova, Horního Města, Tvrdkova, Mirotínku a Janovic a druhé poštovní vozidlo zamíří do Staré Vsi, Žďárského Potoka, Ondře-

jova, Jamartic, Velké a Malé Štáhle a do Horní a Dolní Moravice.

Konečně jsou všechny zásilky pečlivě roztříděny a uloženy v poštovních kabelách a batohách a kvůli slotě, která venku nemíní ustát, ještě navíc i v nepromokavých obalech, aby se vlhkem nepoškodily.

Je devět hodin. „*Doufám, že máte pořádné boty, teplé oblečení a svačtinu na cestu,*“ dobírá si mě jedna z doručovatelek, když vyrážíme s mou průvodkyní na roznášku po rajóně. Souhlasně přikyvuji. Svačtinu sice nemám, ale jsem přesvědčen, že v tom fofru by na ni stejně nezbyl čas. První vykročení z pošty a dostáváme pořádnou ledovou sprchu. Do tváří nám bičují krystalky zmrzlých sněhových vloček a severák s námi nemilosrdně cloumá. Míříme kolem rýmařovské fary a v té fujavici ani nestačím registrovat název ulice. První zásilka putuje do schránky. A jde se dál. Paní Eva nasadila ostré tempo a já se v kvílení vichru dovídám, že máme před sebou sedm set sedmdesát tři dodacích míst a zpravidla se roznáší 500 - 1000 listovních zásilek. Počet závisí na tom, zda jsou Vánoce, Velikonoce nebo se posílají výpisy z bank, pojišťoven, spořitelien a podobně. Rychlou chůzí kráčíme od fary směrem k Revoluční ulici. Místy překračujeme až půlmetrové sněhové jazyky. „*Myslím, že nám to v botách začne za chvíli pěkně čvachtat,*“ utrousí paní Eva a zamíří k dalšímu stavení. „*Tady neseme dobírku,*“ pronese ve spěchu a už se prodírá velkou sněhovou závějí a jen stěží otevívá branku, které stojí v cestě hromada navátého sněhu. Občanský průkaz, podpis, předání zásilky a jde se dál.

Celá trasa má jakýsi „jízdní řád“ a musí se tedy hlídat i čas. Na řadu přichází první paneláky na Revoluční ulici a s nimi i větší množství zásilek. „*Teď vyběhnu nahoru, mám tady jednu zásilku do vlastních rukou, zatím se trochu ohřejte v chodbě,*“ hlásí ve spěchu moje průvodkyně a mizí někde v útrobách paneláku. Zespodu slyším jen tlumené hlasy, jak listonoška vyřizuje formalitu předání zásilky. Netrvá dlouho a už rychle schází dolů. „*Teď si jen přeložím zásilky a můžeme dál,*“ informuje ve spěchu. Některá pošta putuje z velkého batohu do příruční kabely, to proto, aby se cestou nemusela listonoška zdržovat neustálým sundáváním velkého ruksaku. A závod s časem opět pokračuje. Přecházíme Revoluční ulici směrem k Podolskému potoku, následuje předání další zásilky do vlastních rukou a na můj dotaz, zda půjdeme ještě dál až k sídlišti Dukelská, odpovídá paní Juráňová, že by to na jednoho bylo už opravdu hodně. Plně postačí sídliště Příkopy. Dukelská je rajón její kolegyně.

„*Co vám na vaší práci nejvíce vadí, co vás naštve?*“ pokládám téměř v poklusu další všetečnou otázku. Doručovatelka se usměje, zamyslí a po krátkém zaváhání se mi svěřuje: „*Svou práci mám velmi ráda, u České pošty pracuji dvacet let, na mnoho neduhů a ne zrovna příjemného vystupování některých mých klientů jsem si zvykla a mohu říct, že převážná většina lidí, kterým předávám listovní zásilky, je velmi slušná a přátelská. Nedám na ně dopustit. A co mi vadí nejvíce? Když se některý z klientů odstěhuje nebo přistěhuje a neuzná za vhodné nahlásit pošť změnu bydliště a na schránce není ani jeho jméno. Potom marně hledá-*

te adresáta, který by měl být na uvedené adrese a zjistíte prostřednictvím sousedů, že tady nebydlí a odstěhoval se bůhvíkam, to je pro mě asi nejhorší zjištění,“ posteskně si poštovní doručovatelka. Není asi pro pošťáka nic horšího, když nemůže doručit zásilku z důvodu adresát neznámý. Takové zásilky, na kterých není uveden ani odesílatel, pak putují do centrálního skladu (tzv. poštovní úložny) v Brně. Během cesty narážíme na další překážky, které znepřijemňují práci poštovního doručovatele. Paní Eva vytahuje objemnější li-

stovní zásilku a již při zběžném pohledu na „trpasličí“ schránku klienta je jasné, že ani při sebevětší vůli se tam velká obálka zkrátka nemůže vejít. Přitom je nepřipustné, aby zásilka koukala ze schránky ven. Někdy toto nařízení prostě dodržet nelze, protože u schránek chybí například vrchní víko nebo není uzamknuta, některé schránky na klasickou poštu, nikoliv na noviny a časopisy, mají dokonce podobu objemnější umělohmotné trubky či kusu dutého silničního patníku. Cestou po rajónu jsme jich potkali hned několik. Nezbyvá tedy než vypsát oznámení o uložení zásilky na poště a pokračovat v rychlém tempu dál. Čeká nás sídliště Příkopy, proběhneme je relativně rychle, protože nemáme mnoho doporučených zásilek, opět chvilka na přeskládání další pošty, pár loků čaje a chvátáme předat poštu do prodejny Rýmařovanka.

Jak se zdá, severák s hustým sněžením jako by tušil, že nesmí ustát z důvodu dobrodružnosti reportáže, a tak nejenže z nás kape voda jako z vodovodu a bičují nás neustále zmrzlé sněhové vločky, ale k tomu všemu začínáme pociťovat mírnou únavu

z věčného přeskakování sněhových bariér. Ale nic naplat, jde se dál směrem na Bartákovu, Palackého, Podolskou a Jesenickou ulici. Celá řádka psaní, pár doporučených dopisů, několik do vlastních rukou, sem tam nějaká zásilka do vlastních rukou výhradně jen adresátovi, k tomu je potřeba vypsát několik oznámení o uložení listovních zásilek v případě, že adresát není doma, nebo oznámení o uložení obyčejné zásilky, která je rozměrnější než poštovní schránka a nemohla být doručena ani náhradně, například sousedům.

V některých domech se proplétáme labyrintem nejrůznějších chodeb, chodbiček a suterénů, které pro poštovní doručovatele znamenají zkratky do vedlejších domů, jež ušetří drahocenný čas. Zastavujeme se u šedé schránky, která vypadá jako poštovní, ale slouží k přeložení dalších zásilek, které nám zde zanechali motorizovaní pošťáci. Aby nemusela listonoška tahat všechnu poštu na svých bedrech, rozdělí si ji tak, aby část rajónu roznesla s tím, co má v brašně a batohu, a cestou si v takzvané odkladné schráně nabere další poštu. Je to důmyslné a praktické. Listonoška se k odkladné schráně může vrátit podle potřeby a množství zásilek i dvakrát nebo třikrát. „*Párkrát se mi stalo, že jsem z této schránky nesla na poštu dopisy, které sem někdo vhodil v domnění, že se jedná o klasickou poštovní schránku. Ale netuším, jak tam ty dopisy dostal. Škvrta je totiž tak úzká a ještě ke všemu schovaná pod víkem schránky, že dotyčný musel prokázat patřičný kus zručnosti, aby listovní zásilky tímto mikrootvorem protáhl. A nebyla bych listonoška, abych tyto zásilky nedoručila,*“ usmívá se Eva Juráňová.

vá. Poslední urovnání v ruksaku i v tašce a jde se dál. Čeká nás pár posledních klientů v uličích U Rybníka, U Lomu, Rudé armády, na Opavské a Máchově. Patří k nim i prodejny Penny market, Potraviný Lazarczyk a závod Hedva. Někteří nás již vyhlížíjí: „Dobrý den, máte pro nás ty velikonoční pohledy?“ „To víte, že mám, vyberte si, které se vám líbí,“ odpovídá má průvodkyně s milým úsměvem. Na konci našeho poštáckého putování zjišťujeme, že jsme všechny velikonoční pohlednice prodali. A není divu. Laskavé a vlídné jednání je Evě Juráňové vlastní a patří neodmyslitelně k této obětavé a skromné doručovatelce, která svých dvacet let obětavala České pošty. Úsměv dělá z tohoto posla někdy dobrých, jindy zase horších zpráv i skvělého obchodníka.

„Tady jsem si poprvé v životě zlomila ruku,“ ukazuje poštačka na jedno z míst na ulici Rudé armády. „Celý život nic a najednou vám na ledu ujede noha, vy ani nevíte jak a už je malér hotový. Myslela jsem, že mám ruku jen naraženou, a tak jsem s velkou bolestí dokončila roznášku, lidé mi ještě pomohli ruku obvázat obinadlem, a když mi pak doktor řekl, že to mám zlomené na třikrát, nemohla jsem tomu uvěřit,“ vypráví paní Eva téměř neuvěřitelný příběh. „A co psi, napadl vás někdy pes?“ ptám se zvědavě. „Ano, dvakrát. Jednou to byl takový ten hodný, co nikomu nikdy nic neudělal, a podruhé si majitelka zapomněla pořádně zajistit dveře domu. Pes vyběhl a kousal a kousal, dostal se do nějakého amoku, protože jej nemohla uklidnit ani ona, a tak se pustil i do majitelky a uštědřil jí taky několik kousnu-

tí,“ vzpomíná na nešťastné zážitky má průvodkyně.

Pomalu přestává sněžit, dokonce i vítr ustal, naše listonošská pouť se chýlí ke konci. Ještě pár zásilek na Opavskou, do Tip sportu a pro hostinec Na Statku, několik na Máchovu ulici a pak už po prázdnou míříme přes Příkopy kolem kostela zpět „na základnu“ do České pošty. Po sněhu a větru už není ani památky. Dokonce už i naše nosy a uši blednou. Otevíráme dveře pošty a já vím, že tady je konečně. Odsud jsme vyšli a po pěti a půl hodinách se vrátili zpět. Upřímně tisknu své průvodkyni ruku a děkuji za možnost uskutečnit tuto reportáž. Tím její směna ovšem nekončí. Před sebou má ještě takzvané vyúčtování a dodání nepřebraných zásilek.

Dnes už vím, že na poštačky či listonošky budu vždy pohlížet jen s velkým respektem a že jejich práce stojí opravdu za vyjádření obdivu a úcty k jejich každodenní lopotě při doručování našich zásilek, jak to bylo řečeno na začátku. A platí to o všech zaměstnancích pošty bez výjimky. Chvilí si ještě v kanceláři povídám s vedoucí pošty Miroslavou Bejdákovou u teplé kávy, která přišla po roznášce pošty náramně vhod a dozvídám se, že například Česká pošta v Rýmařově zaměstnává pětadvacet pracovníků a že pod tuto střediskovou poštu ještě spadají pošty v Břidličné, Huzové, Ryžovišti, Staré Vsi, Janovicích a v Horním Městě, kde pracuje celkem čtyřicet tři zaměstnanců. Pracovníci České pošty v Rýmařově se dělí na poštovní doručovatele, přepážkové zaměstnance, balíkové doručovatele a pracovníky vnitřní služby. Všechny zásilky odcházející z Rýmařova se třídí v centrálním

poštovním uzlu v Olomouci, stejně tak všechny zásilky pro Rýmařov přichází z Olomouce. Dále se dozvídám, že konkurenčním české pošty jsou všechny další kurýrní firmy, například PPL. Na otázku, zda ještě existují telegrafní služby, odpovídá vedoucí pošty, že existují, poslat se dá například telegram, ale tyto služby jsou již využívány velmi zřídka. Pro mnohé bude zajímavostí, že již neexistuje pojem expres dopis, ale dnes se již použí-

vá zkratka EMS (Expres Mail Servis), což znamená, že tato zásilka má přednost v přepravě a dodání.

Také se dozvídám, že pošta dostává velice milé obrázky dětí určené Ježíškovi, ovšem většině z nich chybí adresy, a tak si je pracovníci schovávají pro případ, kdyby se náhodou Ježíšek na rýmařovské pošty objevil. „O půlnoci se ale někdy objevují na pošty poštovní skřítkové, jako v té Poštácké pohádce Karla Čapka, a někdy začnou tropit pěkné lumpárny, které vyjdou najevo až druhý den ráno,“ směje se paní Bejdáková.

Až otevřete svou poštovní schránku, zkuste vzít dopis obřadně do ruky a uvědomte si, jak složitý je proces jeho doručení. Neberte jej jako samozřejmost. Za jeho dodáním stojí totiž mnoho těžkého úsilí a práce několika lidí, kterou je třeba ocenit. A hlavně, podívejte se, jestli všechny náležitosti spojené s dodáním vaší pošty - poštovní schránka, její velikost a čitelné označení - máte v pořádku. Přeji vám mnoho dobrých zpráv.

(Děkuji zejména vedoucí pošty paní Miroslavě Bejdákové za umožnění reportáže v České poště Rýmařov a za zprostředkování povolení uskutečnit tento pro-

jekt, řediteli Odštěpného závodu Severní Morava se sídlem v Ostravě Ing. Václavu Veselému za vyslovení souhlasu a v neposlední řadě poštovní doručovatelce paní Evě Juráňové za trpělivost při reportáži v terénu.)

P.S.: V letošním roce uplyne 480 let od zavedení poštovního styku mezi Prahou, Plzní, Klenčím a Waldmünchenem. Od čtvrtku 1. března 2007 byla zahájena celonárodní sbírka „Národ Tobě, Járo Cimrman“, je-

jímž cílem je shromáždit prostředky na unikátní projekt Expedice Altaj-Cimrman a partnerem, neboli „mecenášem“, tohoto projektu je Česká pošta, s. p. Projekt počítá s pojmenováním dosud bezejmenného vrcholu v pohorí Altaj jménem zneuznaného českého génia Járy Cimrmana. Z tohoto důvodu bude v srpnu letošního roku vypravena horolezecká expedice, která na 3610 metrů vysokou horu podnikne prvovýstup a slavnostně ji pokřtí - Cimrmanova hora. Pod tímto jménem by se pak do roku 2010 měla dostat do oficiálních průvodců a map. Expedice ponese také logo České pošty, které zanechá na vrcholu Cimrmanovy hory. Finance na výpravu hodlají pořadatelé shromáždit z podstatné části pomocí celonárodní veřejné sbírky „Národ tobě, Járo Cimrman“ s účtem č. 105 777/2400. Sběrku pořádá Občanské sdružení Altaj-Cimrman ve spolupráci s Nadací Charty 77. Sběrka bude probíhat formou prodeje Pamětních certifikátů, které si může koupit každý, kdo se bude chtít expedice symbolicky zúčastnit. Certifikáty se prodávají po celé republice na vybraných pobočkách České pošty, a to v hodnotě 200, 500 a 1000 Kč. *Připravil JiKo*

Opilý řidič odešel z místa nehody

Ve 3 hodiny ráno 10. března havaroval 25letý řidič Škody Favorit v Dolní Moravici, když na přímém úseku silnice nezvládl řízení a narazil do kovového zábradlí mostku. Auto se po nárazu otočilo zpět na silnici, kde zůstalo stát kolmo k okraji vozovky. Nárazem vznikla škoda za 15 tisíc Kč. Řidič po nehodě odešel do Malé Morávky, kde byl zastaven rýmařovskými policisty. Bylo mu naměřeno 0,96 promile alkoholu. Po 20 minutách mu byla při kontrolní zkoušce naměřena dokonce hodnota 0,99 promile. Policisté navíc zjistili, že muž vůbec není držitelem řidičského průkazu.

V Břidličné dopadení dva hoši pod vlivem alkoholu

Bezpečnostní akce se zaměřením na dodržování zákazu podávání alkoholických nápojů mládeži proběhla v pátek 9. března večer v Břidličné. Kromě policistů na ni spolupracoval i pracovník zdejšího městského úřadu. Byla provedena kontrola místních restaurací. V penzionu Eliška bylo dechovou zkouškou u 17letého hochy zjištěno, že požil pivo (to si vzal údajně sám ze stolu). Další stejně starý mladík pod vlivem alkoholu byl dopaden v baru U Juráně. Tomu měl pivo podat 21letý podezřelý;

tento přešůpek bude řešit správní orgán obce. V ostatních restauracích policisté podobné případy neodhalili. Bezpečnostní akce zaměřená na podávání alkoholu mladistvým proběhla i o víkendu 16. - 18. března v Břidličné, Vajglově, Lomnici, Ryžovišti a Karlovicích. Během rozsáhlé akce policisté zkontrolovali devatenáct restaurací a barů a odhalili čtyři osoby mladší 18 let pod vlivem alkoholu.

Nesvéprávná žena byla převezena na záchytku

Na protialkoholní stanici musela být v pátek 9. března večer z Rýmařova převezena 42letá žena. Ta ležela v podnapilém stavu na zemi před restaurací Excelent. Policisté zjistili, že se jedná o osobu s omezením svéprávnosti. Žena uvedla, že do Rýmařova přijela stopem za kamarádem, kterého ale nenašla, a že zde nemá žádné známé ani příbuzné. Přístrojem Dräger jí byla naměřena hodnota 1,69 promile alkoholu. Vzhledem k tomu, že vzbuzovala veřejné pohoršení, byla převezena na šternberskou záchytku.

Recidivista řídil s 1,54 promile

Z trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky byl minulý týden obviněn 27letý muž z Horního Města. Byl přistižen 13. ledna večer na ulici Julia Sedláka v Rýmařově, když řídil

vozidlo Škoda 120 pod vlivem alkoholu. Provedenou dechovou zkouškou mu bylo naměřeno 1,54 promile. Policisté muži zadrželi řidičský průkaz. Stíhaný je nyní ve vazbě, kde se nachází pro jinou trestnou činnost, spáchanou na Olomoucku.

Ve Žďárském Potoce hořelo

Rýmařovští policisté zasahovali při vyšetřování požáru, ke kterému došlo 14. března večer ve Žďárském Potoce. Z dosud neznámých příčin zahořela dřevěná rekreační chata. Požár lokalizovali členové HZS Rýmařov a dobrovolní hasiči obcí Horní Město, Stará Ves a Rýmařov. Způsobená škoda na objektu činí asi 45 tisíc Kč, nikdo našťástí nebyl zraněn. Příčina požáru je předmětem dalšího šetření.

Dopravní nehoda v Malé Morávce - výzva pro občany

Dopravní policisté šetří nehodu, která se stala v neděli 18. března ve 20.10 v Malé Morávce. 45letý řidič ve Škodě Fabia nepřizpůsobil rychlost vozidla svým schopnostem, sjel do příkopu, převrátil se na střechu a narazil do stromu. Při nehodě byl lehce zraněn. Provedenou dechovou zkouškou mu bylo naměřeno 1,58 promile alkoholu. Na vozidle vznikla škoda za cca 200 tisíc Kč. **Policisté vyzývají svěd-**

ky nehody a muže, který vyprošťoval zraněného řidiče z vozidla, aby kontaktovali linku 158 nebo 974 731 251, 974 731 580.

Nechala v bankomatu osm tisíc

Krátce po 16. hodině dne 14. března vybírala 60letá žena z Rýmařova ve zdejší spořitelně z bankomatu hotovost ve výši 8 000 Kč. Z roztržitosti si však peníze zapoměla vzít a nechala je v otvoru pro výdej peněz. Neznámý pachatel této skutečnosti využil a hotovost si přisvojil. Případ šetří rýmařovští policisté.

Před klubem mu rozbil obličej

Minulý týden bylo v Bruntále zahájeno stíhání 24letého muže pro trestný čin výtržnictví a pokus o ublížení na zdraví. Podle dosavadního šetření měl 17. prosince loňského roku před klubem na ulici Julia Sedláka v Rýmařově fyzicky napadnout 21letého mladíka. Povalil ho na zem a několikrát jej udeřil pěstí do obličeje. Mladík utrpěl zhmoždění nosu, levé tváře a dolní čelisti. Zranění si vyžádalo lékařské ošetření. Obviněný zaútočil na mladíka před svědky. Jeho trestní stíhání je vedeno na svobodě.

Zpracovala redakce na základě podkladů tisk. mluvčí PČR Bruntál

Gentleman silnic oceněn v Bruntále

Již dvacátý gentleman silnic České republiky byl za účasti médií oceněn Českou pojišťovnou a Policií ČR v úterý 20. března dopoledne v Bruntále. Gentlemanem silnic za loňský rok se stal 66letý Stanislav Bareš ze Šternberku. Tento skromný pán, který 44 let

pracuje jako řidič autobusu, převzal z rukou ředitelky opavské pobočky České pojišťovny a zástupce ředitele OŘ Policie ČR Bruntál hodinky, certifikát a upomínkové předměty. Na ráno 24. září 2006 si vzpomíná přesně. 57letá řidička Citroenu tehdy za Ryžovištěm čelně narazila do stromu. Auto začalo hořet. Při nehodě navíc žena utrpěla těžší zranění. Na místě zastavil právě pan Bareš, který otevřel zablokované dveře a zraněnou řidičku vysvobodil z hořícího vozidla. „Z auta by se jinak určitě nedostala,“ dodává zachránce. Okamžitě také vytáhl hasičí přístroj a hořící Citroen začal hasit.

Pan Bareš dosud vypomáhá jako řidič autobusu a doufá, že jemu samému se nehody budou vyhýbat. „Je to dávno, nevím přesně rok, byl jsem svědkem jiné nehody, viděl jsem, jak zraněný muž chrčí, tak jsem mu vytáhl jazyk, který měl zapadnutý,“ vzpomněl

nový gentleman silnic na další zážitek ze silnice, kdy byl rovněž nápomocen zraněnému účastníkovi nehody. Ocenění se tak ocitlo opravdu ve správných rukou.

vrchní inspektor nprap. Mgr. Lucie Zgarbová

Foto: archiv Policie ČR Bruntál

Organizace a spolky

středisko Junáka Rýmařov

Loučení se sestrou Tetou Mrskošovou

V tomto jubilejním roce skautů se loučíme navždy se sestrou Tetou Mrskošovou, se kterou jsme prožili společně krásné a nezapomenutelné chvíle na táborech Markrabka, Troskovice u Rovenska pod Troskami a Pilných Mlýnech. Zvláště na tábořišti Svitačka u Troskovic, kde nás ošetřovala a opečovávala po dobu třiceti dnů, když jsme se se Strejdou večer co večer vraceli z dlouhých výletů po Českém ráji. Vždy byla připravena ta nejlepší večeře, radostné přivítání, zjištění, že jsme všichni v pořádku, laskavé slovo a pomoc při ošetření puchýřů a jiných bolístek! To dokáže ocenit jen šestileté vlčce.

Milá Teto, měla jsi nás ráda a my tebe. Láska neumírá! Vzpomeňte si.

Dnes už velká vlčata, s námi Akéla, Meduš, Dingo, Joseph

Foto: archiv N. Němečkové

Zpravodajství města Břidličné

Slavnostní vítání dětí v Břidličné

V sobotu 24. března se uskutečnilo letošní první slavnostní vítání nových občánků města Břidličné. Do obřadní síně postupně přicházeli rodiče se svými ratolestmi, doprovázeni početným příbuzenstvem. Bylo pozváno celkem 11 miminek, na vítání jich přišlo 7, ostatní se omluvili s tím, že se zúčastní příštího vítání.

V uplynulém období se v Břidličné narodilo, a tudíž bylo pozváno 9 chlapců a jen 2 děvčátka. Nejstarším z nich byl Jakub Knopp, narozený 6. 9. 2006, a nejmladším a zároveň letošním prvním občánkem Břidličné byl také chlapec, Jindřich Čapka, narozený 2. 1. 2007.

Vítání zahájila matrikářka Věra Plesníková, která přivítala všechny přítomné. Poté nastoupili žáci ZŠ se svým vystoupením, které se velmi líbilo, na čemž má zásluhu učitelka Jarmila Gardoňová. Hlavní proslov přednesl člen zastupitelstva a předseda sboru pro občanské záležitosti Rostislav Malík. Následoval zápis do pamětní knihy a předání kytiček a malého dárku maminkám.

Poděkování patří všem, kteří se podíleli na tomto slavnostním aktu. Přejeme všem novým občánkům a jejich rodičům dny plné štěstí a radosti z nových přírůstků do rodiny.

Daniel Mach

Osadní výbory informují

Zavítejte do Velikonočního ateliéru ve Stránském

Obecně prospěšná společnost Sovinecko zve všechny, kdo mají rádi velikonoční tradice a lidové zvyky a chtějí prožít příjemnou sobotu **7. dubna 2007**, do Velikonočního ateliéru. Jedná se o každoroční akci, která se uskuteční v klubovně Sovinecka, o. p. s., *(nelze přehlédnout) od 10 do 17 hodin*. Lidová řemesla a dovednosti spojené s Velikonocemi, techniky zdobení kraslic, pletení košíků a pomlázek z proutí, pletení na kolovratu a ruční zpracování ovčí vlny, ukázky lidových řezbářských prací, to vše bude k vidění ve Velikonočním ateliéru ve Stránském. A nejen to. Návštěvníci si mohou některá řemesla a techniky sami vyzkoušet. *(Vyfouknutá vejce si ovšem musí přinést každý vlastní)*. Novinkou a velkým lákadlem bude prodej takzvaných „chaloupek na počasí“ od jediného certifikovaného výrobce ve střední Evropě Radka Opluštla. V odpoledních hodinách se uskuteční promítání hudebních akcí ze Stránského. Všichni jsou srdečně zváni! *JiKo*

SVČ zve širokou veřejnost
na
besedu
s Mgr. Janou Škrabalovou
Severní Indie - Ladakh
aneb
Z Dillí do Himalájí
vyprávění a projekce fotografií
z měsíčního putování po Indii

Učebna informatiky
SVČ Rýmařov (mezipatro)
30. 3. 07 - 18.00

Kulturní okénko města Rýmařova

Cítat: Moudřejší ustoupí. Smutná pravda. Zakládá světové panství hlouposti. *Marie von Ebner-Eschenbachová*

Pranostiky na měsíc duben

- Panská láska a dubnový sníh za mnoho nestojí.
- Dubnový sníh rodí trávu.
- Studený a mokřý duben plní sklepy a sudy.
- Je-li duben pěkný, bude květen ještě lepší.
- Na mokřý duben suchý červen.
- Jaký duben, takový říjen.
- Hřmí-li v dubnu, konec mrazům.
- Bouřky v dubnu zvěstují dobré léto.
- Je-li Zelený čtvrtek bílý, tak je léto teplé.
- Velký pátek deštivý dělá rok žiznivý.
- Prší-li v noci na Bílou sobotu, bude málo třešní.
- Prší-li o Velikonočním hodu, bude v létě nouze o vodu.
- Jasně počasí o Velikonocích - nastane léto o letnicích.
- Na Velikonoce jasno - bude laciné máslo.
- Ondřej mosty staví, Jiří je odplaví.
- Na svatého Jiří rodí se jaro.

INFOSERVIS Střediska volného času Rýmařov - duben 2007

2. 4.	10.00	SVČ	Keramická dílna pro školy
2. 4.	17.00	SVČ	Velikonoční turnaj ve stolním tenisu žáků a dorostu
5. 4.	9.30-12.00	SVČ	Zelený čtvrtek - velikonoční dílna
6. 4.	9.30-12.00	SVČ	Počítačové dopoledne pro děti
10. 4.	11.00	kino	"Lakomec" - Divadlo Genus Brno
11. 4.	10.00	SVČ	Keramická dílna pro školy
11. 4.	17.00	SVČ	Kurz pletení z pedigu - dekorativní ptačí klec, cena 160,-
12. 4.	8.00	SVČ	Keramická dílna pro školy
13. 4.	10.00	SVČ	Keramická dílna pro školy
13. 4.	9.20	kino	"Veselé Velikonoce" - Liduščino divadlo Praha - MŠ + 1. - 5. ZŠ
14. 4.	18.30	SVČ	Stopy v písku - podvečer v Orientu - vystoupení zájmových útvarů SVČ - orient. tanec a sebeobrana
25. 4.	10.00	SVČ	Keramická dílna pro školy
27. 4.	10.00	SVČ	Keramická dílna pro školy

Známá i neznámá výročí

30. 3. 1912 zemř. **Karl May**, německý spisovatel, autor dobrodružných románů (nar. 25. 2. 1842) - 95. výročí úmrtí
31. 3. 1732 nar. **Franz Joseph Haydn**, rakouský skladatel (zemř. 31. 5. 1809) - 275. výročí narození
31. 3. 1972 zemř. **Hana Mašková**, krasobruslařka, mistryně Evropy (nar. 26. 9. 1949) - 35. výročí úmrtí
- 2. 4. Mezinárodní den dětské knihy, výročí narození Hanse Christiana Andersena v roce 1805, vyhlášen Mezinárodním výborem pro dětskou knihu roku 1967**
3. 4. 1897 zemř. **Johannes Brahms**, německý skladatel (nar. 7. 5. 1833) - 110. výročí úmrtí
4. 4. 1832 nar. **Josef Zíték**, architekt, stavitel Národního divadla (zemř. 2. 8. 1909) - 175. výročí narození
4. 4. 1882 nar. **Emil Filla**, malíř, grafik a sochař (zemř. 7. 10. 1953) - 125. výročí narození
4. 4. 1932 nar. **Andrej Tarkovskij**, ruský filmový režisér (zemř. 29. 12. 1986) - 75. výročí narození
4. 4. 1937 zemř. **František Xaver Šalda**, spisovatel a literární kritik (nar. 22. 2. 1867) - 70. výročí úmrtí
5. 4. 1997 zemř. **Allen Ginsberg**, americký básník (nar. 3. 6. 1926) - 10. výročí úmrtí
5. 4. 1997 zemř. **František Kožík**, spisovatel a scenárista (nar. 16. 5. 1909) - 10. výročí úmrtí
6. 4. 1957 zemř. **Gustav Frištenský**, zápasník (nar. 18. 5. 1879) - 50. výročí úmrtí
- 7. 4. Světový den zdraví, výročí založení Světové zdravotnické organizace roku 1948, slaví se od roku 1950**
7. 4. 1962 zemř. **Jaroslav Durych**, spisovatel, publicista a překladatel (nar. 2. 12. 1886) - 45. výročí úmrtí
- 8. 4. Mezinárodní den Romů, vyhlášen na 1. romském kongresu v roce 1971, u nás se slaví od roku 2001**
8. 4. 1692 nar. **Giuseppe Tartini**, italský houslista a skladatel (zemř. 26. 2. 1770) - 315. výročí narození
10. 4. 1847 nar. **Joseph Pulitzer**, americký publicista a vydavatel (zemř. 29. 10. 1911) - 160. výročí narození
- 12. 4. Mezinárodní den letectví a kosmonautiky, výročí prvního letu člověka do vesmíru v roce 1961, slaví se od roku 1969**
12. 4. 1977 zemř. **Jacques Prévert**, francouzský spisovatel (nar. 4. 2. 1900) - 30. výročí úmrtí

Společenská kronika

Narodili se noví občanci

Šimon Jahoda	Rýmařov
Julie Táborská	Rýmařov

Blahopřejeme

jubilantům, kteří od předcházejícího vydání oslavili 80 let a více

Josefa Velartová - Rýmařov	80 let
Františka Václavíková - Rýmařov	80 let
Marie Bálková - Rýmařov	80 let
Milada Mořkovská - Rýmařov	81 let
Josef Gerhard - Rýmařov	82 let
Miroslava Tylová - Rýmařov	83 let
Marie Zahradníková - Janovice	85 let
Jiřina Solařová - Rýmařov	86 let
Maria Šimberová - Rýmařov	88 let
Josef Floryk - Rýmařov	90 let

Rozloučili jsme se

Anna Klimešová - Janovice	1919
Ludmila Klimešová - Rýmařov	1913
Růžena Špuláková - Rýmařov	1920

SVČ VELIKONOČNÍ DÍLNA

5. 4. 2007 v 9.30 - 12.00

Výroba velikonočních dekorací z papíru, proutí ...

S sebou 2 vejce natvrdo, 2 vyfouknutá vejce.

Středisko volného času bez bariér

Středisko volného času Rýmařov přestalo být pro handicapované těžko přístupným zařízením. V rámci projektu s cílem zabezpečit bezbariérový přístup k veřejnému internetu byla v SVČ instalována plošina pro vozíčkáře, s jejíž pomocí se bez problémů dostanou do všech pater budovy. Díky projektu Rozvoj informačních a komunikačních technologií ve městě Rýmařově, který byl podán ve Společném regionálním operačním programu a je spolufinancován Evropskou unií, Ministerstvem pro místní rozvoj ČR a Moravskoslezským krajem, byly ve dvou kulturních zařízeních ve městě zřízeny učebny s veřejným internetem, opatřené bezbariérovým vstupem. V přízemí rýmařovského muzea vnikla menší učebna s šesti počítači, dataprojektorem a prezenční knihovnou, v mezipatře SVČ

byla zmodernizována stávající počítačová učebna, která byla vybavena dvanácti počítači a dataprojektorem. Učebna v SVČ může sloužit nejen jako studovna, ale i jako přednášková místnost pro cca 30 lidí. V obou učebnách je k dispozici odborný pracovník.

Zatímco přízemní učebna v muzeu nevyžadovala úpravy k bezbariérovému provozu, SVČ bylo potřeba vybavit venkovní nájezdovou rampou (kterou ocení nejen vozíčkáři, ale i maminky s kočárky či cyklisté) a schodišťovou plošinou. Plošina vede do mezipatra, kde sídlí počítačová učebna, ale i do prvního patra budovy, takže se vozíčkáři a lidé o berlích (součástí plošiny je sedačka) mohou s její pomocí pohodlně dostat i na kulturní pořady či zasedání v malém sále.

Realizace závěrečné fáze pro-

jektu v SVČ probíhala v únoru a zahrnovala vedle instalace rampy a plošiny také celkovou rekonstrukci sociálního zařízení v sousedství počítačové učebny. Vzniklo zde bezbariérové WC, přístupné z odpočívadla schodiště, které je handicapovaným k dispozici ve všední dny nepřetržitě od rána až do pozdního večera, tedy po celou dobu běžného provozu SVČ. Plošina je opatřena návodem na použití a v klidovém stavu je zabezpečena řetězem, aby nedošlo k jejímu poškození. Tělesně postižený, který bude chtít plošinu využít, může požádat pracovníky SVČ, aby ji odemkli. K přivolání obsluhy bude sloužit zvonek umístěný přímo u plošiny. Plošinu CPM 225, která unese 225 kg a uveze až dvě osoby, dodala firma MANUS Prostějov,

s. r. o., která byla vybrána ze tří účastníků výběrového řízení. Rekonstrukci sociálního zařízení provedla rovněž z výběrového řízení vzešlá firma SIGI. Investice do bezbariérové úpravy SVČ přesáhla částku 700 tisíc Kč, celý projekt Rozvoje informačních a komunikačních technologií ve městě Rýmařově představuje investici cca 2 600 tisíc Kč.

Tělesně postižení se nyní mohou zúčastnit všech akcí SVČ, přihlásit se do některého z počítačových kurzů (út 10.00 - 11.30 kurz pro seniory; út 13.30 - 15.00 kurz pro děti; st 17.00 - 18.30 kurz pro dospělé; čt 13.30 - 15.30 PC hry) či využít veřejného internetu zdarma. Středisko volného času má v plánu nabídku zájmových kroužků pro handicapované dále rozšiřovat a vytvořit program i pro mentálně postižené apod. ZN

VEŘEJNÝ INTERNET

Ve Středisku volného času Rýmařov
a Městském informačním a turistickém centru, Městském muzeu Rýmařov

Provozní doba učebny v Infocentru:	Provozní doba učebny v SVČ:
Po - Pá : 9.00 - 12.00 a 13.00 - 17.00	Po : 10.00 - 12.00 a 13.00 - 16.00
Kontaktní informace: tel: 554 212 361 fax: 554 214 112 info@svy.cz	Stř: 10.00 - 12.00 a 13.00 - 16.00 Pá: 10.00 - 12.00
Adresa: Městské informační a turistické centrum, Městské muzeum Rýmařov nám. Míra 3 75801 Rýmařov	Kontaktní informace: tel: 554 211 410 fax: 554 211 411 svy@svy.cz www.svy.cz
	Adresa: Středisko volného času Okružní 12 75801 Rýmařov

Vítězem 15. ročníku Ententýn je 5. C z Rýmařova

Již popatnácté soutěžili žáci 5. tříd základní školy v soutěži Ententýn, kterou pro ně připravuje Středisko volného času Rýmařov. Letos se k rýmařovským pátákům přidali poprvé i kluci a holky ze dvou 5. tříd z Břidličné.

V devíti kolech zábavně-vědomostní soutěže probíhaly dramatické a mnohdy velmi vyrovnané souboje. Nakonec nejlépe obstáli a ve finále, které proběhlo ve středu 14. března ve Středisku volného času, zvítězili žáci 5. C z Rýmařova.

Foto: Jakub Vala

Celkové pořadí: 1.) 5. C ZŠ Rýmařov, 2.) 5. A ZŠ Rýmařov, 3.) 5. B ZŠ Rýmařov, 4.) 5. D ZŠ Rýmařov, 5.) 5. B ZŠ Břidličná, 6.) 5. A ZŠ Břidličná.

Kromě obvyklých sladkostí získaly děti keramického Ententýna z dílny Evy Kudlákové a pochutnaly si na vynikajících obědích Ententýnových koláčích, které pro účastníky této soutěže každoročně peče Rýmařovská pekárna, jíž tímto děkujeme.

Helena Tesařová

Středisko volného času Rýmařov

zve

příznivce dechovky

na **Jarní koncert Talianky**

v pondělí 2. dubna 2007 v 18.30

v předšálí SVČ

Vstupné dobrovolné

SVČ Středisko volného času Rýmařov LETNÍ TÁBORY 2007

LETNÍ TÁBOR V JEMNICI

TAJEMSTVÍ BOHYNĚ ATHENY

Místo: Jemnice, okr. Třebíč
 Termín: 6. - 15. 7. 2007
 Pro: děti od 3. třídy
 Program: 10 dní s fečkými múzami, mýty a hrdiny, dobrodružství, hry, záhadné nápisy, výroba antických doplňků a šperků, cesty do neznáma - celodenní výlety, hledání tajemných pokladů, jízda na koni, koupání atd.

Cena: 2650,-
 Informace a přihlášky - SVČ Rýmařov
 Helena Tesařová, tel.: 554 211 410

Příměstský tábor - Rýmařov

HVEZDŇANÁ BRÁNA

Místo: SVČ Rýmařov
 Termín: 23. - 27. 7. 2007 od 8.30 do 16.00
 nebo 9. - 13. 8. 2007 od 8.30 do 16.00

Program: křížovky, tajenky, jízda na koni, celodenní výlet do Zoo Olomouc a Aquaparku Bohuňovice. Obědy zajištěny.
 Cena: 500,-
 Informace a přihlášky - SVČ Rýmařov
 Marcela Pavlová, tel.: 554 211 410

Příměstský tábor

určený pro zvidavé chlapece i děvčata z 1. - 5. tříd

MLADÝ EINSTEIN

Místo: SVČ Rýmařov
 Termín: 30. 7. - 3. 8. 2007
 Program: tech, dovednosti, zručnost, záhady, exkurze, zpracování dig, fotografie a videa, práce se dřevem, balzou...
 Cena: 500,-
 Informace a přihlášky: SVČ Rýmařov
 Jakub Vala, tel.: 554 211 410

Příměstský tábor - Rýmařov

VÝUKA JÍZDY NA KONI

POD PROFESIONÁLNÍM DOHLEDEM

Místo: Jezdecký oddíl Horymas Skály
 Termín: 13. - 17. 8. 2007
 Cena: 1000,- (v ceně zahrnuta výuka, oběd, a drobná vydání)
 Informace a přihlášky: SVČ Rýmařov
 Marcela Pavlová, tel.: 554 211 410

Příměstský tábor - Rýmařov

5 DNÍ NARUBY

Místo: SVČ Rýmařov
 Termín: 13. - 17. 8. 2007
 Program: putování krajem, soutěže, sport, jízda na koni, oběd zajištěn.
 Cena: 500,- (obědy, materiál...)
 Informace a přihlášky: SVČ Rýmařov
 Marcela Pavlová, tel.: 554 211 410

Výtvarný příměstský tábor určený pro tvořivé děti z 1. - 5. tříd

MĚSTO OČIMA DĚTI

Místo: SVČ Rýmařov
 Termín: 27. - 31. 8. 2007 od 9.00 - 14.30
 Program: výtvarné tvoření (točení na kruhu, kresba, grafika, batika...), výlety do přírody, návštěva kulturních památek, výstava prací.
 Cena: 550,- (obědy, materiál, vstupné)
 Přihlášky: SVČ Rýmařov, E. Kudláková
 tel.: 554 211 410

WWW.SVCRYMAROV.CZ

PROGRAM KINA

sobota 31. března 19.30

Kupec benátský

Komedie (USA/Itálie/Lucembursko/VB 2004)

Slavná nadčasová hra W. Shakespeara sleduje dramatické i komické zvraty osudů skupiny křesťanských šlechticů, kteří se zadluží židovskému lichváři. Hrají: Al Pacino, J. Irons, J. Fiennes.
Přístupný od 12 let

sobota 7. dubna 19.30

Po hlavě do prdele

Černá komedie (ČR 2006)

Co se stane, když se třináctiletý kluk zamiluje do své spolužačky? Co se stane, když se jeho matka, kazatelka křesťanského sboru, vášnivě zamiluje do osoby, které zachránila život? Co se stane, když se jeho otec, doma idiota a bačkora - venku profesionální zabiják, zamiluje do manželky skotského gangstera? Hrají: O. Vetchý, V. Žilková, J. Mádl, N. Boudová ad.
Přístupný od 15 let

neděle 8. dubna 17.00

Lovecká sezóna

Animovaný (USA 2006)

Jelen za všechny, všichni za medvěda... Zdomácnělý medvěd Boog žije v pohodlí garáže správce parku, když tu se objeví upovídaný jelen Elliot, který ho přesvědčí, aby okusil opravdový život v divočině. Za tři dny ale začíná lovecká sezóna...
Mládeži přístupný

sobota 14. dubna 19.30

Saw III

Horor (USA 2006)

Budete omdlávat hrůzou... Jigsawovi, obávanému loutkaři v pozadí krutých her, v nichž jeho oběti svádějí boj o vlastní životy, se s pomocí nové učednice Amandy podařilo znovu uniknout policii. Zatímco se mu detektivové marně snaží přijít na stopu, doktorka Lynn Denlon a Jeff se stávají dalšími pěšáky na jeho zvrhlé šachovnici života...
Přístupný od 18 let

Servis služeb

AQUACENTRUM RÝMAŘOV

na Jesenické ulici

OTEVÍRACÍ DOBA

Po - Pá 14.00 - 21.00,

So - Ne + svátky 10.00 - 21.00

Aquacentrum Slunce vychází vstříc

všem vyznavačům naturismu

a nejbližší termín plavání

bez plavek se uskuteční:

18. 4. v době od 19 do 21 hodin.

Krytý bazén v Břidličné

Plavání pro veřejnost v dubnu

Pondělí 14.00 - 18.30

Úterý 14.00 - 18.00

Středa 14.00 - 19.00

Čtvrtek 14.00 - 19.00

Pátek 14.00 - 20.00

Sobota 13.00 - 19.00

Neděle 13.00 - 19.00

Teplota bazénu 28°C (malý),
 26°C (velký), teplota vzduchu 29°C

Sdružení rodičů a dětí oznamuje, že v sobotu 7. dubna 2007 zahajuje kurz plavání pro děti ve věku od 6 měsíců na plaveckém bazénu v Břidličné. Kurz bude probíhat vždy v sobotu v dopoledních hodinách. Přihlásit se můžete telefonicky nebo zasláním sms ve tvaru: jméno a příjmení dítěte, rodné číslo a kontakt.
 Tel. 731 479 595, 775 359 067

Kurz pletení z pedigu

SVČ Kurz pletení z pedigu

DEKORATIVNÍ KLEC

11. 4. v 17.00

v keramické dílně SVČ

lektorka: Markéta Mičková

cena : 160 Kč

přihlášky: tel. 554 211 410, E. Kudláková

Středisko volného času Rýmařov vás zve
 v sobotu 14. dubna 2007
 v 18.30 do velkého sálu SVČ

na PODVEČER V ORIENTU STOPY V PÍSKU

V romantickém příběhu orientu
 uvidíte vystoupení zájmových kroužků SVČ
 orientálního tance a sebeobranu všech věkových kategorií.

vstupné dobrovolné

Z historie

Zakladatel janovické větve Karel Alfréd Harrach a dcera Poldi

O tři roky mladší bratr Jana Nepomuka Alfréd Karel žil odmalička poněkud ve stínu svého nesmírně nadaného staršího bratra a nikdy nedosáhl jeho obecné proslulosti. Tím však nechceme říci, že by na svých osobních hodnotách v něčem za bratrem zaostával nebo že by snad měl méně upřímný a dobrý vztah ke svému národu a zemi, ale osud a dědická pravidla aristokracie mu neumožnily, aby se hlouběji stýkal s českou kulturou a lidmi v běžném životě. Získal totiž při dělení majetku rakouské panství Aschach a Janovice, součást okresu téměř stoprocentně osídleného německým obyvatelstvem, a právě tomu musel věnovat nejvíce ze svých sil.

Rozdělením rodového majetku mezi oba bratry se stal prvním členem jedné z nejvýznamnějších větví rodu, žel jen s nedlouhou historií. Založil janovickou linii Harrachů. Přes svou oblibu a úctu, které se těšil pro svůj humánní postoj k místním lidem, získal na Rýmařovsku mezi německými i pozdějšími českými obyvateli zcela neprávem pověst sukničkáře, což by mu jistě dnes vyneslo obdiv a zaplnilo stránky tzv. ženských časopisů či neméně trapných bulvárních tisků.

Důvodem klevet se stala stylová vila Paulina, hrůzně přestavěná v osmdesátých letech dvacátého století ve stylu kasárenské provinční socialistické patlanice, nyní pracovní úřad nad odbočkou třídy Hrdinů k městskému nádraží. Vila se stala jakýmsi odstupným pro Paulinu Patzelovou od jejího tajemného amanta, s nímž měla tři děti, aniž to zřejmě jeho rodina tušila, a za něhož se díky její mlčenlivosti stejně obecně jako chybně pokládal hrabě Alfréd. Muzeum vlastní soubor zajímavých dokumentů, které zcela jednoznačně očišťují Harrachovu památku, neboť štedrým dárcem vily a trvalé apanáže byl skutečný Paulinin milenec, bohatý vídeňský továrník Otto Bergmann.

Jako tradičně všichni Harrachové byl Karel Alfréd nadán řadou kdysi vysokých hodností, jež však již tehdy ztratily původní význam. Byl rytířem řádu železné koruny 2. třídy, Leopoldova řádu, držel hodnost c. k. komorníka a za kuriózní úřad můžeme pokládat též

funkci c. a k. dědičného podkoního arcivévodství rakouského před a za Enzí (podle řeky Enns). Jako voják však neměl kupodivu příliš vysokou hodnost, byl totiž jen rytmistrem, tj. setníkem jízdy.

Karel Alfréd (1831-1914) se 26. 7. 1868 ve Vídni oženil s Annou princeznou Lobkowiczovou (1847-1934). Z jejich svazku se narodil jediný syn a tři dcery, jež většinou zemřely předčasně, ač v dospělém věku. Nejstarší z dětí **František Arnošt Maria Alfréd** (1870-

1937) se stal dědicem panství, dcery se později provdaly za rakouské a maďarské šlechtice, **Ludvika** (1876-?) za Filipa svobodného pána Wamboldta a nejmladší **Mariana** (1880-1912) za Maxmiliana hraběte ze Sprinzsteinu. O Leopoldině pohovoříme níže. Jejich otec ani matka již nepatřili k těm, kdo by jim bránil zvolit si manžela zcela svobodně, nejednalo se tedy o předem dohodnuté sňatky majetků.

Zcela zvláštní a tragický životní osud potkal nedlouho po jeho smrti Karlovu dceru **Leopoldinu**. Poldi, nejstarší z dcer, se narodila ve Vídni 4. 1. 1872 a ve stejném městě se též provdala za elegantního maďarského šlechtice Ottu Serényiho (Luháčovice 1855 - Brno 1927), naturalizovaného mezi česky i německy hovořící moravskou aristokracií. Díky sňatku se krátce prosadila v okruhu rakouského císaře jako dvorní dáma nešťastné Sisi, tj. Alžběty, ženy Františka Josefa I., která nepřežila nepochopitelný útok italského anarchisty Luigi

Luchenioho 10. 7. 1898. Psychicky labilní fanatik zavraždil zcela nevinnou, politicky indiferentní a velmi nemocnou ženu pilníkem, když ve Švýcarsku, v přístavu u Ženevského jezera, nastupovala na parník. Vraždící anarchista, stejně jako dodnes všichni teroristé, svůj zruďný čin provedl s úsměvem a nikdy ničeho nelitoval. A tak se Leopoldina nechťíc dostala podobně jako

její jediný bratr přímo do víru evropských dějin. V době své služby u dvora získala vzdělaná a moudrá mladá žena respekt a díky tomu se též stala nositelkou mnoha dvorských řádů. Citlivá a jemná Leopoldina se však nedokázala smířit s lidskými jatkami četných válek na přelomu 19. a 20. století v Evropě i na ostatních kontinentech, stejně jako dříve její slavnější a u nás (nikoli v bývalé NDR!) zcela nepochopitelně zapomínaná česká hraběnka Berta Kinská, žena rakouského barona Suttnera. Zatímco Kinská si za svůj odpor a protiválečné publikace vysloužila obecné uznání, ba roku 1905 i Nobelovu cenu za mír, a osud k ní byl natolik milosrdný, že zemřela krátce před sarajevským atentátem, záminkou první světové války, Leopoldina si musela vypít kalich hořkosti až do dna.

Zdrčená a znechucená zažila začátek války a první statistice obětí na světových bojištích. Podobně jako mnozí předkové nebyla ochotná jen mlčky přihlížet a začala spolupracovat s lidmi, kteří odmítali další válku. Roku 1915 se ve svých třiačtyřiceti letech odvážně zúčastnila rozšiřování Provolání k obyvatelstvu, „velezrádného“ letáku s protiválečným obsahem. Přes vysoké postavení ji policie zadržela, internovala a spolu s dalšími padesáti lidmi postavila před arogantní a krutý Divizní soud ve Vídni. Vojská jurisdikce vyřkla drastický ortel. Osm delikventů bylo odsouzeno 19. 10. 1915 k smrti, ostatní k těžkému vězení na dobu od 5 - 20 let. Leopoldina sice naštěstí patřila do druhé skupiny, ale útrapy spojené s obviněním a vězením nejspíše stály za její předčasnou smrtí 30. 7. 1917 v Brně.

Nevíme nic o reakci princezny Lobkowiczové, její nešťastné matky, či bratra Františka Arnošta. Nebudeme však asi daleko od pravdy, usoudíme-li, že jejich snahy o její záchranu padly vniče. Vždyť se ani Lobkowiczové netajili v první světové válce příslušností k „zrádnému“ českému národu, a to ani tehdy, kdy lidé začali přebíhat k nepříteli. František Arnošt, zaskočený smrtí přítele a následníka trůnu Františka Ferdinanda d'Este, s nímž patřil k odpůrcům hloupého a nebezpečného válečného dobrodružství, jež skončilo rozpadem letité monarchie, ztratil zcela jistě svůj dřívější vliv. Protiválečná strana byla smetena a k moci se dostali jestřábové z generálního štábu v čele s generálem Hötzendorfem, kteří se ochotně nechali bojechtivým německým císařem vtáhnout do války. Bratr mohl tedy stěžejní pomoci, svou přílišnou angažovaností by ještě sestřinu situaci nejspíše zhoršil. Nevíme rovněž, jak reagoval její manžel, který ji přežil v Československu o deset let.

V každém případě byla její smrt velkou ztrátou pro všechny jmenované, včetně odpůrců další války, a je důkazem, že Harrachové jen s nepodstatnými výjimkami stáli vždy na straně lidskosti, byť mohli tušit tragické následky, což je hodné úcty.

Mgr. Jiří Karel

Městská knihovna

100 let od narození Jaroslava Foglara

Knihovna se přihlásila do soutěže ke 100. výročí narození Jaroslava Foglara. Jedná se o soutěž trvající od března do května. Knihovna soutěží jako celek a do soutěže je přihlášeno čtrnáct dětí. Pro každý měsíc je vyhlášeno pět otázek. Otázky si děti vyzvednou v knihovně a po vypracování odpovědí

je zase v knihovně odevzdají. Za každou správnou odpověď obdrží soutěžící kartičku s názvem knihy J. Foglara. Za pět správných odpovědí mohou získat pět kartiček. Každá knihovna si sama připravuje doprovodné akce a praktické soutěže.

Začátkem června podá knihovna hlášení o průběhu soutěže. Porota složená z členů Klubu dětských knihoven (SKIP 10) ve spolupráci se Sdružením přátel Jaroslava Foglara pak vyhodnotí a ocení originalitu a nápady a rozhodne o vítězích.

Vývrcholením soutěže bude pro všechny přihlášené knihovny „bojovka“ (hra), která bude vycházet z knihy J. Foglara. Místo, kde se „bojovka“ odehraje, bude vybráno později.

Loy

Foto: archiv Junáka Rýmařov

Městská knihovna Rýmařov
vyhlašuje výtvarnou soutěž

ke DNI ZEMĚ na téma:

„CO UKRÝVÁ VODNÍ HLADINA“

určeno pro žáky
1. - 5. ročníku ZŠ

termín odevzdání:
30. dubna 2007

vyhodnocení
a výstava prací:
3. května 2007

z deníku cestovatele

Cesta z Čech až na kraj světa a zase zpátky

Jiří Strakoš: Poznámky z cesty do Španělska a Portugalska (2. část)

Trasa našeho zájezdu vedla dále na západ, na druhý konec Francie k Atlantiku. Míjeli jsme město Bayonne. Tady se poprvé začaly vyrábět bajonety na pušky. Je zde velký přístav, který zpracovává dovezené suroviny, ropu atd. V roce 1914 tu byli naši legionáři zformováni v bojovou jednotku pod názvem „Nazdar“. Proslavila se v první světové válce u Remeše. Také ona přispěla svým dílem, že tehdejší velmoci Francie, Anglie a možná i USA uznaly v roce 1918 Československou republiku.

Potom jsme jeli okolo pobřeží s několika rekreačními středisky do Španělska. Skoro jsem si ani nevšiml hraničního přechodu. Brzy jsme přijeli do velkého přístavního města San Sebastian. Nejvíce mě tam zaujala městská pláž ve tvaru mušle. Patří údajně mezi nejkrásnější ve Španělsku. Z moře je chráněná ostrůvkem. Po stranách zálivu (pláže) jsou vyvýšeniny, ze kterých je krásný pohled na moře, pláž a město. Samozřejmě jsme si prohlédli historickou část města. V úzkých uličkách bylo ráno málo lidí

a malé obchůdky byly ještě zavřené. Z historického náměstí jsme toho moc neviděli. Bylo právě v rekonstrukci. Má tvar obdélníku s podloubími a balkony. Ve středověku se zde konaly různé oslavy, jarmarky, korida a třeba i veřejné popravy. Navštívili jsme také kostel Panny Marie z roku 1740.

Město má mořské akvárium, muzeum námořnictví a vojenství atd. Pravidelně se tu koná filmový festival v hrozně škaredém paláci (alespoň navenek). Dá se také říct, že město je střediskem Basků. Jsou jich asi 2 miliony, 1/4 žije ve Francii a 3/4 ve Španělsku. Mají svoji organizační strukturu, svou historii, tradice, zvyky. Baskové minulých století se živili lovem velryb. Dnes to už nejde, a tak převážně loví tuňáky. Některé malé skupiny usilují o osamostatnění od Španělska, které prosazují také pomocí atentátů organizace ETA. Za několik posledních let už zemřelo jejich vinou na 1 000 lidí. Letos (2006) však ETA svou činnost ukončila.

Další cestování vedlo stále na západ, tentokrát už Španělskem. Zastavili jsme se na chvíli ve velkém přístavním a průmyslovém městě Bilbao. Naším cílem bylo prohlédnout si architektonickou skvost moderního stavebnictví - Guggenheimovo muzeum moderního umění. Stavba má bizarní tvar, vrchní plášť je pokrytý titanem. Budova je trochu podobná opeře v Sydney v Austrálii. Stavěla se v letech 1991 - 1997 a stála 59 miliard dolarů. Muzeum stojí na břehu velké řeky Nervión. V blízkosti ji přetíná několik velkých mostů. Město jistě má několik dalších zajímavostí, ale pospíchali jsme na další ubytování do města Laredo.

V tamním regionu, v němž také žije spousta Basků, se za občanské války 1936-9 hodně bojovalo. Na straně republikánů, kteří byli nakonec od povstalců generála Franca poraženi, bojovala spousta československých dobrovolníků. Nedaleko je město Guernica, které tehdy bylo německým bombardovacím letectvem totálně zničeno. Bylo to

poprvé, kdy bylo tak masově použito bombardovací letectvo. Malíř Picasso nazval podle tohoto města svůj slavný obraz. Dílo muselo být dlouhou dobu umístěno v USA a teprve po úmrtí generála Franca roku 1975 ho mohli převést do Madridu.

Následující den jsme navštívili muzeum Altamira. Museli jsme se objednat a zaplatit vstup dlouho předem. Tak přísné jsou tam podmínky. Návštěvníci zde mohou spatřit skalní kresby pravěkého člověka, vytvořené před 18 tisíci roky. Ještě před několika lety mohly návštěvy probíhat normálně. Lidský dech však změnil klima jeskyně, což mělo negativní dopad na kresby. Jeskyně byla uzavřena a během tří let byla vytvořena přesná kopie jeskyně i s malbami prehistorických zvířat. Dnes se chodí jen do této kopie. Na originál mají nárok pouze vědci a i ti se musí 2 - 3 roky předem objednat.

V další části muzea jsou kopie předmětů z tehdejší doby, různé fotografie z vykopávek, na monitorech běží filmy na toto téma, viděl jsem i voskové figuríny pravěkých lidí při práci, lovu atd. Prohlídka jeskyně byla spojena s výkladem. Muzeum je chráněno kamerami a je pod policejním dohledem. Prehistorické malby jsou pod ochranou UNESCO. Před několika týdny jsem slyšel v televizi, že se našly další podobné jeskyně (ještě starší), ty však nejsou chráněny nikým, posteskl si hlasatel.

Poté jsme popojeli kousek na sever do malého středověkého městečka Santillana del Mar. Je to soubor budov tvořící památkově chráněný celek. Za povšimnutí stojí kostel ze 13. století, bohužel byl zamčený. Podobných středověkých městeček máme v Česku několik a jsou zachovalejší. V jeho těsné blízkosti bylo velké parkoviště, kde už

stálo několik zájezdových autobusů s turisty, kteří také navštívili Altamiru.

Ve středu města jsem si poprvé všimnul poutníků cestujících do Santiaga de Compostela. Poznají se podle toho, že mají většinou teleskopické hole, velký batoh na zádech a živě se zajímají o památky a zajímavosti právě procházeného místa.

Když jsme zase pokračovali dál, po pár kilometrech jsme trochu odbočili do vnitrozemí. Krajina se zvlhla a cesta vedla národním parkem v pohorí Picos de Europa. Cílem bylo poutní místo Covadonga. V roce 711 začali Mauři okupovat Pyrenejský poloostrov. Španělsko pod nadvládou Arabů zkvétalo. Byli vzdělaní, kultivovaní, měli silnou armádu, loďstvo, dobré soudnictví, vyznali se v zemědělství. Díky zavlažování zavedli pěstování nových plodin - rýže, cukrové třtiny, podporovali řemesla a obchod, vzdělání. Ze začátku tole-

rovali vyznávání křesťanství. Lidem se mohlo žít relativně dobře. Nebylo to však zadarmo. Zejména ve městech museli platit daně, a tak projevovali nespokojenost. Na konci 8. století se Španělé v Covadonze pod vedením krále Pelaye dočkali prvního velkého vítězství nad Maury. Byl to začátek osvobodování země, které skončilo až v roce 1492 v Cordóbě, kdy odešli po-

León - basilika sv. Isidora

slední mocní Mauři. V Covadonze má král Pelayo svou sochu. Hned vedle je krásná bazilika, před kterou je velká dlážděná plocha. Nedaleko je jeskyně se sochou Panny Marie. Když jsme sem přijeli, měli jsme štěstí. Bylo tu málo turistů. V okolí jsou dost velké kopce a údolí. Místo je součástí uvedeného národního parku.

Na cestě dále jsme se krátce zastavili v městečku Cangas de

Potom jsme zašli na chvíli do malé hospůdky košťovat nějaký místní nápoj, který nám číšník lil do skleničky z výšky, údajně aby se okysličil. Nechutnalo mi to. Cestou zpět k autobusu jsme nahlédli do jedné univerzity, založené v 15. století.

Pak jsme zase popojeli kousek dál. Okolo cesty žlutě kvetly keřky janovce. Bylo už pozdní odpoledne. Cílem cesty teď bylo hrdé město León, které založili Římané. Když jsme sem přijeli, byl večer. Po ubytování a večeři se mi nechtělo nikam jít a šel jsem spát. Několik lidí si ještě vyšlo do večerního města. Příští den jsem litoval, že jsem nešel také.

Ráno po snídani jsme vyrazili na prohlídku. Přešli jsme most přes velkou řeku Torio, nedaleko stál vysoký dům ze světlého kamene, vyhlížející jako podivný pohádkový hrad. Stavěl ho zřeštěný architekt Gaudí. Konají se v něm různé výstavy. Před tímto domem je lavička, na níž sedí sám architekt v podobě bronzové sochy. Vedle stojí biskupský palác a o kousek dál už to hlavní, krásná katedrála. Nejkrásnější! Světlá a vznešená se ve své gotické nádhře vzpíná k nebi. Vchod je vyzdoben drobnou sochařskou prací. Vevnitř poutník žasne nad nádhernou oltáře, soch, zdí pokrytých malbami. Všechno jsem si prohlédl a chtěl si vyfotit oltář, ale dopadlo to špatně. Blesk má dosah jen 4 m. Když jsem nakonec vyšel ven, nemohl jsem ještě chvíli od katedrály odtrhnout oči. Je z 12. - 14. století. V blízkosti stojí někdejší nemocnice z roku 1513. Její fasádu zdobí svatojakubské mušle z pískovce. Na trase do Santiaga byla dříve spousta takových nemocnic. Dnes je to luxusní hotel.

Průvodce nás pak provedl několika úzkými uličkami, několika náměstími, která určitě rovněž

Onís, kde jsme se podívali na starý římský most ze začátku našeho letopočtu. Tehdy měli Římané celý Pyrenejský poloostrov pod svou kontrolou. Tam, kde měli své legie, většinou vzniklo i opevněné město s hradbami. Zdejší byly ještě patrné. Na další pamětihodnosti nás průvodce už nijak zvlášť neupozornil. Zřejmě pospíchal.

Cesta pokračovala plánovitě do většího městečka Oviedo. Průvodce nás zavedl ke gotické katedrále ze 14. - 15. století. Ta uvnitř obsahuje ještě starší stavební křesťanskou památku zvanou Svátá komora. Původně tvořila součást paláce Alfonse II., dnes je zde muzeum s předměty z počátku 9. století. Ráz těchto starobylých míst byl opravdu identický. Interiér katedrály je standardně krásný a obyčejného středověkého člověka musel ohromit. Zvenčí se mi katedrála jevila ne-souměrná, jakoby nedokončená.

Jiří Strakoš na vyhlídce nad San Sebastianem

mají svou dlouhou historii. Uprostřed staré kašny, na domech loubí a okenice, malé kostelíky, kláštery, hostince, noclehárny. Na posledním větším náměstí byla tržnice. Prodávalo se tam ovoce, zelenina a všechno možné. Lidé se překřikovali jeden přes druhého.

León má také spoustu parků. U jednoho z nich, u zbytků římských hradeb, byla památka číslo dvě - bazilika svatého Isidora. Je z 11. století. Není tak monumentální a krásná jako katedrála,

ale má něco do sebe. Isidor žil v první polovině 7. století v Seville. Byl to učenec, teolog, hudebník, muž, který všemožně usiloval o vzdělávání duchovenstva. Jeho cílem bylo postavit novou katolickou církev na pevné intelektuální základy. Založil několik škol, nechal opsat několik knih a mnoho jich sám napsal. Zajímal se o téměř všechny vědní obory a pravil památnou větu, že „Nevědomost je matkou všech omylů“. Zemřel roku 636 v Seville a byl tam také pohřben.

O 400 let později byly jeho ostatky převezeny do baziliky v Leónu, která dostala jeho jméno, konkrétně do Sixtinské kaple hned vedle. Vedle něj zde leží leónští králové a velmožové. Sloupy, zdi a strop této nevelké pohřební síně jsou krásně vymalovány freskami. Poznal jsem na nich apoštola Jakuba, Petra, Jana a další. Jsou místa, která vyzaují nějakou sílu, nebo to tak lidé alespoň vnímají. Bazilika k nim patří. Hned vedle je muzeum, kde se uchovávají exponáty té doby většinou církevního charakteru. Mají nesmírnou historickou hodnotu. Úplně nejceněnější je Vizigótská bible z roku 960, zdobená zlatem. Leží pod skleněnou vitrinou v knihovně. Do těchto významných historických míst vpouštěli regulovaný počet návštěvníků (po 20).

Při zpáteční cestě k autobusu jsem potkal několik poutníků a také jsem si víc všiml žlutých značek ve tvaru mušle, značících cestu do Santiaga de Compostela.

(Pokračování příště)

OBEC LOMNICE okr. Bruntál

vyhlašuje

KONKURZNÍ ŘÍZENÍ

na funkci
ředitele(ky)

jednotřídní ZŠ a MŠ
Lomnice, okr. Bruntál,
příspěvkové organizace
(1. - 5. ročník
s integrovaným zařízením
ŠD a ŠJ)

Podmínky řízení vám
sdělíme na tel. číslech
554 271 024, 724 179 149
nebo e-mailem: obec@lomnice.cz. Byt 3+1
ve vlastnictví obce
k dispozici.

V Lomnici 7. 3. 2007

Santillana del Mar - středověké městečko, katedrála

Půjčovní doba knihovny: Po 9 - 17, Út 9 - 17, St zavřeno, Čt 9 - 17, Pá 9 - 17, So 8 - 11

Městské muzeum a Galerie Octopus

Pozvánka na výstavu

31. března - 29. dubna

Josef Škubna, malíř a grafik

60 let v regionu Rýmařovska

Vernisáž výstavy se uskuteční 31. 3. v 15 hodin

Průvodní slovo Mgr. Jiří Karel

Josef Škubna - malíř, grafik, kreslíř, člen UVUO a osobnost města Břidličné se narodil 25. února 1927 ve Slavkově ve Zlínském kraji. Do Břidličné přišel v osmnácti letech za prací. Krátce byl valčířem folií a zakráč-

ko se propracoval do grafické dílny. Touha po výtvarné činnosti jej neopustila a v roce 1949 začal studovat Školu umění ve Zlíně. Získal nejen dobré profesní a teoretické znalosti, ale také řadu kolegiálních kontaktů a zejména

možnost srovnávat vlastní umělecké kvality. Po ukončení školy působil krátce v Jáchymově a Kroměříži, kde našel porozumění ke své činnosti, ale obtížné bylo sehnat ubytování. Proto se znovu vrátil do Břidličné, kde pracoval až do důchodového věku, nejprve v propagaci a později jako průmyslový výtvarník.

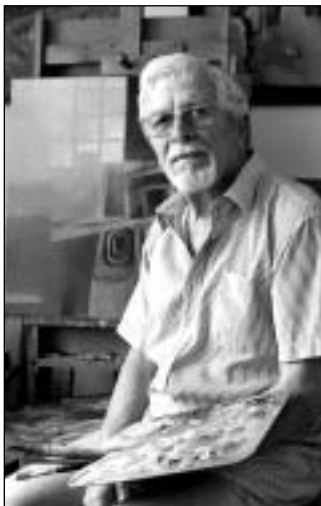
V roce 1990 se stal členem Sdružení umělců Moravy a Slezska v Brně a v dubnu 1997 byl přijat do UVU Olomouc (Unie výtvarných umělců), kde se účastní spolkového života kolem Galerie G a Patro.

Těžištěm jeho tvorby jsou krajiny, ale výtvarník přiznává, že jej velmi lákají figurální výjevy. S příchodem do maloměsta však ubylo modelů, proto převažují krajiny. Častým tématem je Slovácko, Vysočina či okolí Břidličné a Jeseníky. Inspiraci je krásna pří-

rody, ale i ostatní obory lidské dovednosti. Například balet inspiroval malíře k zachycení figur, protože, jak říká, spojení pohybu a hudby je hodně inspirující.

Pan Škubna maluje olejomalby, akryl, používá také techniku akvarelů, monotypy, linoryty. Každý umělec pocítí v určitých obdobích své tvůrčí činnosti potřebu experimentovat. Tak i Josef Škubna hledá a experimentuje. Větší barevné plochy poskytují autorovi možnost odpoutat se od reality a vyzkoušet i nová barevná ladění. Tvorba Josefa Škubny nese výraznou pečeť umělce, jehož můžeme plným právem označit za umělce jeseníckého regionu, výtvarníka s bohatou invencí a schopností přetvořit realitu v umělecké dílo.

*Převzato z webových stránek
města Břidličné,
autor R. Poncza*

Studentský klub

Literární a výtvarná soutěž Marie Kodovské

próza

Zdeňka Kabelíková: Dvakrát křtěná za éry Gottwalda (2. část)

(3. místo v kategorii próza)

„Pr, prrr,“ ozývalo se hlasité zavelení na okraji jednokolejné trať.

Seskočili z posledního schůdku na peron a rozběhli se k připraveným saním. Tam stál muž drobnější postavy, s hnědýma raráškovitýma očima a nevelkým vousem nad sevřenými rty. V levé ruce pevně třimal opratě a pravou jim kynul na pozdrav.

„Tak vás tu vítám. Nasedněte a pořádně si zapněte kabáty. Dnes je mráz ostrý jak břitva. Mám sebou i deku. Dejte ji malé, ať nám tu neprochladne,“ rozdával dál pokyny a přitom očima stále sledoval koně, aby se při odjezdu vlaku nedej Bůh náhodou nesplašili.

Prásknutím biče se daly sáně do pohybu. Směrem k čistě bílé, nikde nekončící záplavě. Maruška dostala šálu kolem tváře a celá, až po tmavá očka, se zasunula do beránčího fusaku. Údivem ani nedýchala, jen zvědavě pokukovala na tu divnou věc, která frkala, řehtala, divně rozhazovala nohama a také něčím cinkala. Ze svého malého výhledu nestačila ani postřehnout první zasněžené chalupy, jejichž hustota se úměrně zvyšovala s přibližující se návsi. Tu prakticky tvořila jen křížovatka s odbočkou cesty do Moravského Berouna.

Prostor mezi silnicemi byl zastavěn nejdůležitějšími objekty pro fungování života vesnice – obchod, škola, obecní úřad i malá fara. Jen pošta se do té sestavy nějak nevešla. Stála o několik metrů dál, v zástavbě řadových domků a dvorů. Jízda tu dychtivou pozorovatelku čím dál víc ukolébávala, až se přitulena v mámině náručí vydala do říše snů.

„Už jsou tady, už dojeli,“ překřikovaly se dvě dětské postavičky v teplých zimních kabátcích a čepicích s bambulí. Poskakovaly radostí a v palčácích hnětly sněhové koule. Když povoz zastavil, rozběhly se k návštěvě, která opatrně slézala a zvědavě se rozhlížela po okolí.

„To je pěkné miminko, teto, to je určitě Maruška,“ tlačila se co nejbliže k nové příbuzné asi šestiletá modrooká holčička. „Teto, ona se zrovna probouzí. Vytáhni ji, prosím tě, z toho pytle,“ žadonila malá prosebnice.

„Kdepak miminko,“ odvětila žena, „to je pěkné sídlo a už nám i šlape. Ty se jmenuješ určitě Anička, že? Tak si ji chvilku podrž,“ pokračovala přívětivým hlasem a nastavovala ručky batolete k děvčátku. Pak se předklonila a pohládila jemné vlásky, které jí vykukovaly z vlněného vzorku čepice. Teprve teď si všimla, jaký zdravý rumělec dostaly obě holky od mrazíku. Bylo to dobré znamení pro Marii a hlavně pro často churavou Marušku.

Najednou si žena na něco vzpomněla. Z kapsy u kožíšku vytáhla něco šustivého.

„Vezmi si, to jsem ti přivezla na uvítanou,“ podávala sáček rozpačité holčičce.

„Pro bratra mám také bonbóny,“ řekla, když zahlédla jak stojí bezradná a očima sleduje pobíhajícího chlapce.

„Mírku,“ ozval se pevný mužský hlas, „odved Barona a Lízu do stáje.“ Desetiletý hoch se ihned rozběhl ke koňům, kolem kterých se šířil bílý opar. Zkušenými pohyby je postupně vypřáhal a odváděl do tepla stáje k plnému žlabu. „Vítejte, Marie, pojdte dál, ať vám ten drobek neomrzne,“ objevila se konečně na zápraží domku Fanda. Přátelsky objala sestru a hned se zajímala: „Jaká byla cesta? Nelekli jste se tmy v tunelech? Jeden je hodně dlouhý.“

„Zvládli jsme to, že, zlatíčko,“ odpověděla oslovená a zvedla žvatlající dcerku opět do náruče.

„Ty máš ale pěkná kukadla, celý tatínek,“ zaměřila pozornost paní domu na nejmladšího člena mladé rodiny. „A jak jsi hezky červená,“ dodala a snažila se pohládit tvář nedůvěřivě vyhlížející neteřinky.

„Máte to tu jako v zimní pohádce, to se musí nechat,“ ozvala se Marie. „Ale ta dálka z nádraží... Škola, obchod i ten kostel jsou odtud aspoň dva kilometry, sestřičko,“ hodnotila pichlavě situaci návštěvnice. Nic přece nemohlo uniknout jejímu všímavému zraku.

„Když máš zdravé nohy, kolo, vůz s koňmi a sáně, dá se stihnout všechno. Aspoň člověk nezleniví,“ oplácela stejným dílem sestra, právě když vcházely do vyhřáté kuchyně.

„Co děcka, zvládáš je při té práci hospodyně a ještě zavoráčky?“ zeptala se Marie a zkoumavě se zahleděla do Františčiny tváře.

„Ani nevíš, jak jsem šťastná. Děkuji Bohu za ten dar, když nemůžu mít vlastní. Každé má jinou matku a otci jsou neznámí. To víš, válka je zlá... V nalezinci mně podali všechny informace, které měli o jejich původu. Ale já se tím nezabývám, to není důležité. Jen se denně modlím, že to tak dopadlo. Měla jsem strach, že bez dětí se bude bortit i moje manželství. Moc jsem po nich toužila,“ řekla tlumeně a rychle se pokřičovala. Snažila se své nejnítější bolístky svěřit právě teď, dokud byly sami. Jen jí dokázala odtajnit, co měla na srdci a co bylo uloženo hluboko v její duši.

Potom přistoupila těsněji k Marii a dodala rozřeseně: „Kdybys viděla, jak byli zubožení. Měli dokonce blechy a ve vlasech plno vši. Ale my jsme je s Jendou dali do pořádku. Jsou poslušní a pracovití,“ končila spěšně svůj monolog Fanda, protože zaslechla někoho vcházet do dveří. Byl to Karel. Výsoký, ramenatý muž, s černou bohatou kšticí a docela pohlednou tvář.

„Už jsem tady,“ volal a hřmotně si oklepával namrzlý sníh, který se mu nalepil až po horní okraj filcáku.

„Byl jsem to obhlédnout ve chlévě a pak jsem chvíli dováděl s tvýma capartama, Františko.“ Vesele vstoupil do místnosti a natahoval svou širokou dlaň k pozdravu.

„To je dost, že jdeš, už jsem si myslela, že tě ten můj morous zapřáhl do poklizení. Posadte se ke stolu, zahřejte se čajem se slivovicí a taky něco pojezte,“ zvala hosty. Její hlas už byl opět pevný, uvolněný a uklidňující.

„Vždyť už musíte mít pořádný hlad. Jenda před Vánoce zabíjel. Nachystala jsem vám tlačenu, jitrnice, kousek uzeneho a taky koláče,“ upřímně pobízela dál hostitelka.

Najednou se spěšně podívala na nástěnné hodiny. „Musím jít zkontrolovat příjezd vlaků. První by měl jet až za hodinu,“ dořekla a hned se vytratila ze dveří. Tam se málem srazila

Ilustrační foto

s Jendou. Oběma rukama svíral proutěný koš, vrchovatě naplněný smrkovými poleny.

„Sakra práce,“ zahřešil našťvaně, „zas mám tu pou sekeru, nehrál si s ní tak náhodou náš synáček?“

„No..., když jsi byl na nádraží, sekal roští a třísky na podpalku,“ odpověděla váhavě hospodyně. „Vždyť jsi mu to sám dovolil.“

„To jó, ale ne aby taky přibíral železné hřebíky v lafkách. Musím je napřed vytahat kleštěma,“ propustil svou ženu už smířlivým tónem ke služebním povinnostem.

Vzápětí odložil těžké břemeno ke kachlovým kamnům. Otevřel rozpálená železná dvířka a naházel dovnitř pár kousků dříví. Oheň zlověstně vyšlehl až k plotně a dlouze zasyčel nad prochladlým darem. Po chvíli se ale z jeho útrobu ozvalo příjemné praskání a místností začala rychle proudit vůně lesa, která stále více překrývala tu česnekovou, zabíjačkovou.

„Máte dost dřeva na topení? Vždyť tady musí být dlouho do jara zima,“ navázal řeč s pánem domu Karel, ústy ještě naplň zaplněnými dojdánou jitrnicí.

„V lese je ho dost, můžeš ho mít za babku, ale potřebuješ pár rukou, aby ti pomohly dostat ho pod střechu,“ odpověděl hospodář. Přitom se nenechal vyrušit z práce. Pečlivě skládal zbývající polena do tmavého otvoru pod pískou, dokud nebyl koš opět prázdný.

Mezitím vklouzla do místnosti jako myška Fanda. Stále v modrém, ale také stále připravená posloužit milé návštěvě: „Najedli jste se?

Nemám ještě něco nachystat?“

„Ne, stačí. Bylo to výborné. Jenda v sobě dobřého řezníka prostě nezapře,“ vyslal Karel ličotku směrem ke kamnům.

„Ty koláče máš, sestřičko, taky moc dobré, dala jsem kousnout i Marušce,“ dodala hned druhá půlka zvaných hostů. „Nehoň se a chvíli si taky odpočiň.“

„To mám radost, že vám chutnalo, řekla spokojeně Františka a s obdivem pozorovala batole. Ťapalo si kolem stolu a zvědavě zkoumalo nové prostředí. Vtom zaujatou ženu něco napadlo. Vzala z poličky nad lavicí plyšového medvídku, kterého si přinesla její dcerka ze sírotčince. Opatrně, mazlivými slovy začala tu divošku lákat do náručí.

To zabralo. A když už ta rozesmátá kukadla pevně svírala, rozhoupala ji nahoru, dolů i do stran. Její snaha o sblížení byla odměněna písklým výskáním a spokojeným dětským smíchem. Při tom dovádění nakoukly společně do okna. Tam zrovna vrcholila velká koulovačka.

A najednou - bác. Dveře se s rachotem otevřely a oba sněhuláci téměř současně volali: „Teto, teto, dej nám Marušku, my ji povozíme na saních.“

Než stačila oslovená prosebníkům odpovědět, už třímali v ruce tvarohový koláč a plnou pusou dodávali: „My máme i ohrádku, bude se dět jako princezna.“

Marie zkoumavě pohlédla na sestru, která právě kladla malého caparta na zem a pomáhala

mu získat opět potřebnou rovnováhu. V jejich očích hledala odpověď na otázku: „Mám svůj poklad svěřit tvým nevlastním dětem? Mohu se na ně spolehnout?“

Dobře znala tu sedou oázu klidu, bezpečí a jistoty, která ji provázela celé dětství. Teď k ní vysílala signál souhlasu.

„Tak počkejte venku,“ hlesla rozhodnuta, „já vám ji přebalím, nakrmím a připravím na ty vaše sněhové radovánky... A vy zatím nachystejte kočár pro milostivou slečnu,“ houkla již veseleji na malé nedočkavce, kteří se už řítili chodbou do kůlny.

Rozevřela příruční kabelku a začala vytahovat suché pleny, zásyp a všechny ty potřebné věci pro mimina.

„Představ si, Fando,“ rozpovídala se, „asi jí ten horský vzduch opravdu svědčí. Co jsme vyšli z vlaku, ještě nezakašlala.“

„No vidíš, hned jsem si myslela, že jí to prospěje. Na její zdraví musíte s Karlem nejvíc myslet,“ využila situaci Františka a začala rychle sklízet nádobí do dřezu. Měla v úmyslu co nejdříve pokračovat v argumentech o výhodách přesídlení mladé rodiny do tohoto krásného, ale tak trochu Bohem zapomenutého kraje.

Když konečně v klidu usedli všichni čtyři kolem stolu, aby si promluvili o situaci ve vesnici a dohodli se o budoucím životě, brázdily sáň s Maruškou křížem krážem bílý příkrov louky, pod kterým zrádně bublala utajená Bystřička.

(Pokračování příště)

Kam na výlet

Začátkem léta na Hukvaldy

Klub českých turistů připravuje na sobotu 30. června 2007 turistický zájezd na Hukvaldy. Hukvaldy jsou jednou z nejnavštěvovanějších lokalit Ostravska. Hrad Hukvaldy má zachovalé části velmi dobře zrenovované a procházka po upravených chodnících je příjemná a poskytuje zajímavé výhledy do oblasti Beskyd. Přílehlá obora pod hradem má dobře značené cesty a chodníky lesem. Na účastníka

výletu příjemně působí aleje kaštanů, lip a borovic, které vedou do okolí překrásné turistické oblasti. Z obory vede k hradu krátká výstupová stezka. Uvidíme sochu Lišky Bystroušky a areál divadla v přírodě, kde se koná pravidelně v květnu Janáčkovo hudební léto. K pamětihodnostem patří památník Leoše Janáčka, koupaliště a hodně krátkých a příjemných stezek do okolí. Z obory pod hradem vede

do Kozlovic turistická značka (3 km). Odtud je možno absolvovat několik turistických vycházek.

Program zájezdu:

Odjezd autobusu z Rýmařova je v 6.30 přes Velkou Štáhlí nebo Břidličnou do Ostravy a směrem na Hukvaldy. Na parkovišti se výprava rozdělí:

- skupina zájemců k absolvování turistických tras pod vedením paní Boxanové vystoupí stezkou na hrad k prohlídce. Následně pak hodlá projít kratší túry z obory (asi 10 km) do horského okolí. Pak má v programu navštívit různé pamětihodnosti Hukvald;
- skupina účastníků, kteří nebudou pochodovat a chtějí strávit den podle vlastního zájmu, vyplní si čas volna;
- skupina účastníků navštíví přílehlou obec Kozlovice k setkání s bývalým římskokatolickým farářem v Rýmařově p. Stanislavem Kotlářem.

V restauraci U Váhy v Kozlovicích bude pro účastníky zájezdu objednan oběd (pro zájemce). Ve 13 hodin je naplánován odjezd

autobusu z Kozlovic k parkovišti na Hukvaldech. Účastníci c) skupiny za vedení paní Mácové vystoupí na hrad. Po prohlídce sestoupí do obory k prohlídce zajímavosti (obora, Hukvaldy). Odjezd všech účastníků do Rýmařova je stanoven přesně na 17 hodin a příjezd je plánován do 20 hodin.

Pozor! Přestože je termín zájezdu ještě poměrně daleko (30. 6.), žádáme zájemce, aby vyplnili přihlášku a předali ji do 31. 3. 2007 Adolfu Strakošovi. Tím bude zajištěn přesný počet zájemců a podle toho bude objednan vhodný autobus, aby byl hospodárně využit. Po stanoveném termínu nebude snadné zařadit do zájezdu nové zájemce. Záloha na dopravu je 290 Kč a musí být zaplacená do 10. dubna panu Strakošovi nebo paní Žižkové. Předběžně slíbený autobus je pro 34 osob. Každý účastník se závazně přihlašuje a při jeho neúčasti si zabezpečí náhradu, nebude-li evidován náhradník.

Za KČT Rýmařov
Adolf Strakoš

Ilustrační foto

Žijí mezi námi

S Julií Kotlářovou nejen o ruských Velikonocích

Přiblížily se Velikonoce a s nimi oslava jednoho z největších zázraků - tajemství zmrtvýchvstání, které se odehrává v přírodě kolem nás se stejnou dramatickostí jako ve verších evangelia. Většina lidí stále vnímá Velikonoce jako jednu z nesmrtelných tradic, spojenou s různými zvyky a rituály, její průběh se však většinou smrškl jen na barvení vajíček, případně pečení beránka, a pondělní pomlázku hojně zalívanou alkoholem. A nemění na tom nic ani dokola omílané vysvětlování skutečného významu jarních svátků, pohanského i křesťanského. Velikonoce, stejně jako Vánoce, jako by pozvolna ztrácely duši.

Jsou však kraje, kde Velikonoce o svůj duchovní rozměr dosud nepřišly. Například pra-

voslavné Rusko si i přes dlouhá desetiletí komunistické diktatury (mnohem delší než u nás) zachovalo řadu zvyků v živoucí podobě. Dosud se zde slaví týdenní Maslenice, neboli jarní hody, po nichž následuje Odpustková neděle, která zahajuje čtyřicetidenní postní období, předcházející samotným Velikonocům. Ruská mentalita je spiritualitě nakloněnější a odolnější vůči západnímu pragmatismu. A ona blahobytnější západní společnost, unavená z honby za hmotnými statky, se zase paradoxně ráda obrací na východ, aby načerpala něco z duchovní energie odtud plynoucí (a nemusí jít vždy jen o buddhismus). Východní způsob života, ve všech svých náboženských a filosofických pod-

bách, je znovu objeveným zdrojem inspirace. Před čtyřmi lety se do Jamartic přistěhovala Julie Kotlářová (38) s rodinou. Julie, původním jménem Gulnara, pochází z oblasti Uralu. Vyrosla v muslimské rodině s tatarskými kořeny, ale jako dospělá konvertovala k pravoslaví. I tady, v Česku, používá častěji své křestní jméno Julie. Do České republiky ji přivedla spletitá cesta osudu, v němž každá událost podle jejích slov měla svůj smysl. Ačkoliv se už doma cítí tady, zachovává některé své původní zvyky i svou víru. Během našeho rozhovoru o pravoslavných Velikonocích Julie přiblížila svou životní cestu a postoje, které ji daleko od rodiny a rodné země posilují a které mohou být inspirativní i pro nás.

Můžete přiblížit místo, odkud pocházíte?

Narodila jsem se na Urale, ve městě Kušnarenkovo, které leží v Baškirské republice, asi 250 kilometrů od hlavního města Ufy. Od čtyř let jsem žila ve městě Čišmy, to je průmyslové centrum s asi 20 tisíci obyvateli. Uměla jsem jen rusky a přestěhovali mě

k babičce, která mluvila zase jen tatarsky. Moji prarodiče byli muslimští Tataři. Svou mateřštinu jsem se začala učit až v pěti letech.

Kdy a proč jste přestoupila na pravoslaví?

Když mi bylo třiatřicet, onemocněla má starší sestra. Bylo to velmi vážné, lékaři doporučovali operaci. Sestra byla zoufalá a nevěděla co dál. Bratranec, který je pravoslavného vyznání, jí poradil, aby prosila o pomoc Boha. Sestra se tedy rozhodla dát pokřtít a požádala mě, abych do toho šla s ní. Podstoupily jsem společně křest v klášteře. Byl to obrovský zážitek a má sestra se skutečně brzy začala uzdravovat. Možná šlo jen o shodu okolností, ale dodnes je Bohu vděčná za svoje uzdravení. Díky tomu, že jsme k této víře přestoupily až v dospělosti, vnímaly jsme ji jinak, než kdyby-

chom v ní byly vychovávány od malička. Řekla bych, že zodpovědněji. Snažíme se ji dodržovat, má sestra velmi pečlivě, já už asi trochu méně striktně.

Jak konverzi přijala vaše rodina?

Dobře. Brali to jako naše svobodné rozhodnutí a tolerovali je. Maminka mi na Velikonoce posílá pozdravy, já zase jí na muslimské svátky. Islám a pravoslaví existují na Urale vedle sebe. Je to multietnická oblast, kde kromě Tatarů a Rusů žijí i Estonci, Litovci, dřív také Němci a další národnosti, které sem přišly za Stalina. Za komunismu tady byla víra potírána, lidé nechodili do kostela nebo do mešity, vše se začalo stavět až v posledních letech. **Patnáct let jste prožila v Moskvě. Kdy a proč jste z Uralu odešla?**

Do Moskvy jsem se přestěhovala v roce 1984, abych tu vystudovala střední školu. Dostala jsem se na stavební učiliště a v roce 1986 jsem v rámci družby, která tehdy fungovala mezi učilišti, přijela na 14 dní do Prahy. Tady jsem se poprvé setkala se svým budoucím manželem. Ten se mi ale na příštích pár let ztratil.

Vrátila jsem se do Moskvy, a když jsem odmaturovala, pracovala jsem asi rok jako malířka-natěračka a přitom jsem večerně studovala vysokou školu. V roce 1991 se mi narodila dcera Renata. Pak jsem si udělala rekvalifikační kurz a pracovala jsem v Moskvě jako účetní u soukromé firmy.

Jak jste se tedy dostala do Česka?

V roce 2000 zničehonic přišel na adresu mé sestry do Moskvy dopis od Františka. Po tom, co jsme se kdysi na učilišti seznámili, jsem mu několikrát psala, ale on neodpovídal (později jsem se do-

zvěděla, že moje dopisy vůbec nedostal), takže jsem byla velmi překvapená a rozpačitá, zda mám dopis otevřít. Nakonec jsem si ho přečetla a rozhodla jsem se odpovědět.

Začali jsme znova. Přijela jsem do Olomouce, kde na mě na nádraží nečekal ten mladík, ale už dospělý muž. Jezdili jsme po Jeseníkách, na Praděd, do Krmova na Cvilín, do Opavy. Moc se mi tady líbilo, hlavně hory - u nás jsou jen stepi a stepi.

Podruhé jsem přijela i s dcerou, už vážně rozhodnutá, že přesídlíme sem. V prosinci 2001 jsme se s Františkem vzali. Pak následovalo vleklé vyřizování dokladů. V únoru 2002 se nám narodil první syn.

Proč jste si vybrali právě Jamartic?

Do Jamartic jsme se dostali úplně náhodou. Manžel pochází z Rudné pod Pradědem. Chtěli jsme si koupit domek, ale narazili jsme na nekorektní jednání při vyřizování úvěru. Přišla jsem o svoje úspory a málem jsme skončili na ulici. Naštěstí nám pomohla paní Věra

Chrounková a někdejší, už zesnulý, starosta Rudné pan Václav Vavřík, kteří nám pomohli najít bydlení v Jamarticích. Tak jsme se přestěhovali sem, do bývalého obchodu.

Do této doby jste prošla už řadou míst. Kde se cítíte doma?

Já jsem takový stěhovavý pták - na každý let 1500 kilometrů. Narodila jsem se na Urale, pak jsem žila v Moskvě a teď bydlím tady. Ale dnes už se toho stěhování nebojím. Kde jsem doma? Nevím. Člověk je nejspíš doma tam, kde si udělá hnízdo. Jsem doma tady, se svými dětmi.

Nestýská se vám po Rusku?

Samozřejmě že stýská. Nemám tady nikoho z Ruska, s kým bych si mohla promluvit. Ale možná je to dobře. Kdybych byla obklopená krajany, třeba bych se naučila tak dobře česky.

Jak dlouho vám trvalo, než jste se češtinu naučila?

Několik měsíců. Když jsem se vdávala, ještě jsem moc neuměla, a když se měl narodit syn, šla jsem do porodnice se slovníkem. Za dva měsíce už jsem

Rodina bratrance Renata, vpravo nahoře Julie Kotlářová

slovník nepotřebovala.

Jak se mluví u vás doma?

S dětmi mluvím česky a rusky, manžel taky umí rusky, ale mluvíme spíš česky, s maminkou telefonem mluvíme rusky a tatarsky, ale plete se mi do toho i čeština.

Našla jste si tu přátele?

Mám opravdu blízkou přítelkyni ve Věře Crhounkové, která je mi sestrou, někdy i maminkou. Nahrazuje mi rodinu, která zůstala v Rusku. V Jamarticích jsme si nejbližší s Hanou Juřenovou. Je to sousedka, za níž můžu přijít s každým problémem.

Jak se liší česká mentalita od ruské nebo tatarské?

Češi jsou opatrnější. Ne nedůvěřiví, ale opatrní. Rusi jdou do přátelství se vším všudy a nehledí na to, co jste zač. Ale i já jsem se tady naučila být opatrnější.

Co ze své původní domoviny nejvíc postrádáte?

Asi tu možnost popovídat si s přáteli u čaje, na chvíli se zastavit. Tady všichni někam spěchají. Ale život není jen o práci, penězích, autech, ale hlavně o přátelství, o tom, že až tady nebudeme, tak na nás budou lidé hezky vzpomínat a budeme jim chybět. Teď je období velkého půstu. Půst nespočívá jen ve zdrženlivosti v jídle, ale je právě i příležitostí k zamýšlení nad životem, jaký vede-

me, nad tím, jak každý den hřešíme, když bereme jméno Boží nadarmo nebo když hledáme viníky vlastních chyb v jiných. Nad tím se teď snažím přemýšlet.

Co jste si ze svého domova přinesla jako jeho připomínku?

Ikony. Říká se, co by si člověk odnesl z hořícího domu? Já děti

Rodina Kotlárových

a ikony. Všechno ostatní je nahraditelné. Doklady si vyfídíte znova, nádobí a nábytek si znova koupíte. Každá z mých ikon je darovaná, s každou je spojena nějaká konkrétní vzpomínka, člověk, doba...

Jak vypadají pravoslavné Velikonoce? Daří se vám dodržovat všechny předepsané povinnosti?

Nedaří, protože jsem slabá a nemám dost silnou vůli. Ale snažím se dodržet alespoň poslední týden před Velikonocemi, kterému říkáme Strastná sedmice. V tuto dobu Pán Bůh prošel vším utrpením a byl ukřižován. Každý den musíte projít stejnými kroky jako on, modlit se, prosit o požehnání každého dne a číst si bibli, abyste si připomněli poslední okamžiky Kristova života a vnikli do poselství, které je v tomto příběhu ukryto. Uvědomili si, v jakých hříších žijeme a co dělat, aby-chom je nečinili.

Na Velký čtvrtek musíte vše doma umýt, očistit se. Na Černý pátek již musí být všechno nachystáno, navařena a nabarvena vajíčka a upečen kulič, chléb, který se v pátek v chrámu posvěcuje. V sobotu je velká mše, která trvá několik hodin. Všichni kromě starců a těhotných žen ji musí absolvovat vestoje, za svitu nesčetného množství svíček. Krátce před půlnocí se ven vynesou ikony a Kristovo roucho, které se vynáš z kostela jen jednou za rok, při této příležitosti. Venku se zpívá.

S úderem půlnoci pop zvěstuje Kristovo vzkříšení, všichni se obejmou, třikrát se políbí a každý musí sníst vajíčko, které se rozbíjí jedno o druhé. Tím se začne slavit Pascha, Světlá Kristova neděle.

Ale aby člověk všechno prožil naplno, musí absolvovat předchozí

zi obrátí na kostel nebo klášter, dostane se mu pomoci. I kdybyste v noci zabloudili a požádali v klášteře o nocleh, dají vám ho.

Nežůstalo ve vás něco i z muslimské víry, v níž jste byla vychovávána?

Pamatuji si z dětství, jak se moje babička modlila a že jsem jako dítě nemohla pochopit, proč čte v opačném směru. Maminka taky dodržuje pravidla islámu, ale já a moje sestry už ne. My jsme vyrostly v komunismu a víra nám tak silně vštěpována nebyla. Ale když někdo v rodině zemře, musíme i my respektovat muslimský pohřeb apod. Panuje mezi námi tolerance, moje maminka je muslimka, já pravoslavná, manžel katolík. V Rusku se říká: Do cizího kláštera se svými zákony nelez. Ani já se tady v Česku nesnažím svoji víru někomu vnucovat. Ale jsem názoru, že nějakou víru potřebujeme.

Co pro vás tedy víra znamená?

Čerpám z ní posilu. Když si představím svůj život, stále se točím kolem jednoho sloupu. Když je mi těžko, obracím se k němu jako ke své opoře. A taky si myslím, že nic není náhoda, to, že mi tehdy František napsal, že jsem odešla z Moskvy a že se mi tady narodili dva synové. Jsou to jediní chlapi v naší rodině, jinak se v ní rodí samé holčičky. Kvůli nim se tady cítím v bezpečí, protože mít syny v Rusku znamená mít neustále strach, že půjdou do války. Říkám vždycky, co Pán Bůh dělá, to dělá k lepšímu.

Děkuji za rozhovor.

ZN

Fota: archiv Julie Kotlárové

půst. Ten se začíná Odpustkovou nedělí. Tento den je příležitostí vstoupit do postního období s čistými myšlenkami, usmířený se všemi blízkými i sousedy. Telefonujete všem svým přátelům a rodině a prosíte je o odpuštění za všechno, čím jste jim ublížili či je urazili, vědomě či bezděky. Na ruské vesnici se lidé obcházejí a žádají se o odpuštění tváří v tvář. Můžete přinést i dárek, něco k jídlu apod. Tam žije vesnice ve větší pospolitosti, lidé nejsou tak uzavření jako tady.

Jaký pravoslavný chrám navštívujete tady v Česku?

Ježdím do pravoslavné obce v Opavě. Má skromnou modlitebnu, kterou navštěvují místní věřící. Pravoslavné kostely v Rusku (Julie používá označení *cirkev*, který má v češtině jiný význam) jsou velké a koná se v nich nejen liturgie, ale jsou i místem, kam přicházejí chudí se najíst. Vždy, když jdete do kostela, něco s sebou přinesete, třeba jen rohlík. Popo mši z darů nakrmí bezdomovce, kterých je v Rusku hodně. Nefunguje tam takový sociální systém jako tady, ale když se člověk v nou-

Čišmy - zleva maminka, neteř, dcera Renata a sestra Ziněra

Kulič (velikonoční chléb)

5	sklenic mouky
2/3	sklenice mléka
100 g	droždí
6	vajec
2	polévkové lžice cukru
100 g	másla
1/2	sklenice rozinek (1 balení)
	mandle
	rum

Z 1/2 sklenice mouky a horkého mléka připravíme odpalované těsto, vymísíme dohladka a ochladíme. Přidáme droždí rozpuštěné v mléce, zamícháme a necháme vykynout. Po vykynutí přidáme žlutky utřené s cukrem, do pěny rozšlehané bílky a těsto opět necháme vykynout. Po dalším vykynutí vlijeme rozpuštěné máslo, přidáme mouku a umísíme těsto. Přidáme rozinky a rum. Připravené těsto vlijeme do formy, posypeme najejno nasekanými mandlemi a necháme ještě chvíli vykynout. Upečeme dozlatova.

Úsměvně

Půjdu pro komáří sádlo

Vtipálci a šibalové mají 1. dubna svůj den. Mohou totiž vyvádět své okolí aprílem. Tento zvyk je hojně rozšířen po celé Evropě, a dokonce i v USA. Názory na jeho původ se různí.

Název apríl je odvozen z latiny a česky znamená totéž co duben. Základ zvyku snad tkví v tom, že podle juliánského kalendáře z roku 46 před Kristem byl 1. duben prvním dnem roku a také začátkem roku zemědělského. Lidé se veselili a dávali si dárky. Tato tradice trvala až do 16. století. Původ není zcela ob-

jasněn, ale je skutečností, že lidé posílali jeden druhého koupit něco nemožného nebo neexistujícího. Třeba vápno do lékárny, prášek semtele, komáří sádlo...

Ráno rodiče zavolali radostně na synečka, že jejich Azor má štěňátka. Rozespálý a rozveselený hoch ve psi boudě nic nenašel, vůbec mu nedošlo, že Azor je „kluk“. Ale uslyšel ono známé: Apríl!!! A nenechal to na sobě, své rodiče vyvedl žertíkem do večera ještě třikrát. Jaro přichází, máme dobrou náladu, někdy se i sdělovací prostředky uchylují k žertování.

Ruská tisková agentura ITAR-TASS vyvedla z míry vědce na světě zprávou, že při pokusech s vejci na oběžné stanici Mir se vyklubal krokodýl, který už stačil jednoho kosmonauta pokousat. A chcete znát nový účinný způsob hubnutí? Zpívat nahlas v malém uzavřeném prostoru. Nejlépe ve skříní. Pohanský bůžek smíchu má na 1. apríla svůj svátek. Necháte se nachytat? (Naši šibalové z vlády nám na 3. dubna chystají soubor ekonomických opatření a daňovou reformu. To apríl nebude...) *Si*

Akce hradu Sovince

První letošní akce na hradě

Střevíc bílé paní Hortenzie

7., 8. a 9. dubna 2007

Po hradbách vždy o svátcích velikonočních bílá paní prochází a svůj ztracený střevíc hledá. Co asi čeká dva flamendry, kteří střevíc objeví?

Netradiční prohlídky hradních zákoutí s mistrem šermu Petrem Skalickým, pohádkovými bytostmi a Pájou. Hudba středověku v podání skupiny Ratus Ratus.

Hrad otevřen od 10 do 17 hodin

Délka prohlídky cca 70 minut

Prohlídky každých 20 minut

Vlevo: mistr šermu Petr Skalický, vpravo: bytost Pája.

Nová realitní kancelář ZBOREAL nabízí tyto služby:

- zprostředkování prodeje nemovitostí (rodinných domů, pozemků, rekreačních objektů a bytů)
- zprostředkování prodeje komerčních objektů a prostor k podnikání
- zprostředkování převodu členských práv a povinností k družstevním bytům
- zprostředkování pronájmu komerčních objektů, kancelářských prostor a bytů
- zajištění komplexního právního servisu (sepis smluv o budoucích smlouvách, kupní, darovací, nájemní smlouvy, návrhu na vklad do katastru atd.)
- zajištění vyhláskových a tržních znaleckých posudků
- zajištění vyhotovení geometrických plánů, dělení pozemků
- zajištění pojištění nemovitostí

- Solidní jednání samozřejmostí -

Bližší informace v prodejně sklenářství
a na tel.: 554 212 579
nebo 607 112 009

NABÍDKA PRÁCE

POJEĎTE S NÁMI
NA CHMELOVOU BRIGÁDU
DO OBLASTI LOUNSKÁ A RAKOVNICKA
KDY? V DUBNU A KVĚTNU.

DOPRAVA
A UBYTOVÁNÍ
ZDARMA!

INFORMACE
A PŘIHLÁŠKY
NA TEL.:
721 369 523

" O CENU KARLA SCHINZELA "

Celostátní soutěž barevné fotografie

informace a propozice na:
www.schinzel.svcrymarov.cz

NAŠE LISTÁRNA

reakce na článek

Redakce uveřejňuje odpověď na sdělení obsažené v článku *Rýmařovsko a větrné parky - pár vět do diskuse* v rubrice Z okolních měst a obcí, který vyšel v Rýmařovském horizontu č. 04/2007 ze dne 2. 3. 2007 od autora Jaroslava Chytila.

Jakožto zaměstnanec Obecního úřadu v Lomnici na pozici dělník pro úklid a čištění obce a člen finančního výboru obecního zastupitelstva v Lomnici uvádím

na pravou míru zkrslující informace z předmětného článku pana Jaroslava Chytila, zastupitele Obecního zastupitelstva v Lomnici, v tom smyslu, že mi ubližuje na mé občanské cti a hrubě uráží nepravdivé tvrzení, že jsem tzv. inteligentním kladasem, který se snaží získat nové uplatnění prostřednictvím prosazování zájmů na výstavbě parku větrných elektráren v katastrálním území Lomnice. Současně jako člen

finančního výboru obecního zastupitelstva považuji ze lživé tvrzení, že rozhodování o potenciální výstavbě elektráren je ovlivňováno tzv. přijímáním provizí za vstřícný postoj. Mimoto jako občana naší obce mne poškozuje tvrzení, že úroveň vzdělanosti našich občanů je polokoloniální. Domnívám se, že skutková tvrzení obsažená v článku pana Chytila závažným způsobem porušují dobrou po-

věst obce a snižují důstojnost jejích občanů ve smyslu ustanovení § 11 a 19b Občanského zákonníku, stejně jako zakládají odpovědnost za způsobenou morální újmu snižující mou vážnost ve společnosti, čehož se budu domáhat dalšími právními kroky, i s ohledem na naplnění znaků přestupku proti občanskému soužití podle § 49 přestupkového zákona. *Mgr. Karol Volf, Lomnice*

Připomínáme si

Na radnicích českých měst a ministerstvu životního prostředí viselo 321 vlajek Tibetu

Myslím, že je zvláště u nás na místě, abychom si řekli pár slov, jež by dokázala aspoň stručně vysvětlit důvod vyvěšování vlajky porobeného Tibetu, který je vzdálený polohou, ale bližší svými osudy, než by se mohlo zdát. Vždyť i my jsme v minulém století získali svobodu, ale dvakrát nám byla zákeřně ukradena. I u nás umírali lidé za svobodu ve dvou válkách a ve věznicích obou totalitních režimů, i zde popravovali nejlepší z nás a umíralo se na hranicích. Také my byli vděční aspoň za projev soucitu a trochu naděje. Tibetská tragédie se však neodehrává v evropských, ale nesrovnatelných asijských rozměrech.

Chudá, poklidná a přemýšlivá buddhistická země v Himaláji nikdy nezavdala důvod k jakýmkoli válečným střetnutím, ale byla vždy ohrožována a občas okupována rozpínavými císaři Říše středu. Po létech svobody přepadla Tibet nečekaně čínská komunistická armáda bez vyhlášení války a roku 1950 postupně obsadila celé území. Dalajlámovi, hlavě státu a nejvyššímu duchovnímu představiteli země, bylo jasné, že není v silách sice statečných, ale neozbrojených Tibeťanů vynutit si svobodu, a proto se snažil najít řešení přijatelné pro obě strany. Reakce čínského totalitního režimu byla typická, dalajláma sesazen a za něj postaven loutkový pančengláma, dříve jeho zástupce (již 11 let se o něm nic neví).

Surový útlak, pronásledování Tibeťanů, týrání a věznění lidí se lišilo od stejných evropských re-

žimů jen tím, že bylo podstatně krutější a postihlo větší okruh obětí. Nesnesitelné poměry vyústily nakonec i zde v povstání, které propuklo 17. března 1959 a jehož aktéři neměli k odporu nic víc než něco zastaralých pušek a neuvěřitelnou odvahu. Dodnes se zachovala řada krutých fotografických i filmových snímků, jež ukazují reakci rozrušených vojáků, kteří tehdy v krátkém čase zmasakrovali, přesněji ubili, ukopali a postříleli na 80 000 lidí. Na dovršení všech béd došlo k hladomoru, jenž dokončil dílo zkázy.

Tím však muka neskončila a v letech 1966/76 zachvátilo Čínu barbarství zvané Kulturní revoluce, kterou vyprovokovalo nejvyšší vedení Čínské lidové republiky v čele s Mao Ce-tungem, jedním z nejzvrůdnějších diktátorů 20. století. Statisíce, ba milióny mladých fanatiků z rudých gard začaly „převychovávat“ ostatní klacky a vraždami, ničily vše, co tisíce let tvořila pozoruhodná čínská civilizace. Řádění Maoových band oblečených v modrácích vyvraždilo jen v Tibetu nejméně 1 200 000 lidí. Opět umírali stínání, ukřižování, upalování, zahrabávání za živa, věšení, na ulicích, ve svých domech, v nepřestavitelně šílených koncentracích a vězeních. Ani smrt tam nebyla milosrdná, neboť ji doprovázelo mnohdy hrůzné muče-

ní a ponižování - snad jen věznice Saddama Husajna či Severní Koreje se jim mohly rovnat, ba i nacistické lágry nebo sovětské gulagy by měly co dohánět. Děti velkého Kormidelníka zničily až na několik málo výjimek téměř všech 6000 klášterů, svatyně byly vykradeny, vydrancovány a inventář, pokud se zachoval, rozprodán. 600 000 jejich obyvatel ztratilo útočiště.

Ženy jsou dodnes ve vlastní zemi nuceny k násilným potratům a sterilizaci, zatýkáni je dál na denním pořádku, omezuje se mateřský jazyk. Do exilu se podařilo kromě dalajlámy uniknout asi 120 000 Tibeťanů. Další lidé, kteří chtějí zvolit svobodu, jsou dodnes stříleni na hranicích vojáky, kterým je jedno, zda se jedná o dospělé, nebo děti. Počet mrtvých Číňanů tají. Nedávno „vysvětlil“ čínský mluvčí vraždy na hranici jako nutnou sebeobra-

nu (ozbrojenců před neozbrojenými). Přes jisté zklidnění, ba vyjádření Chu Jao-panga roku 1980, že se Čína dopustila v Tibetu „některých chyb“ (jak známé), trvá kampaň úřadů s výmluvnými názvy Tvrdý úder a Převýchova stále. Politickým vězňům jsou prodlžovány tresty a národu vnučována cizí kultura. Nad zhruba 6 500 000 Tibeťanů již nyní dominuje přes 7 500 000 čínských kolonistů, jedinečná starobylá civilizace zaniká a je otázkou času, kdy se prastarý národ rozplyne v čínském moři.

Domnívám se, že právě my, s naší smutnou zkušeností, jsme povinni nepřehlížet utrpení Tibeťanů a nenechat si zastřít svědomí politickými bláboly, zbabělostí, sobectvím, mocí Číny a jejím úžasným trhem. Je přece morální postavit se zlu a nemravné o něm mlčet. *Jiří Karel*

Sport

Bruslení skončilo předčasně, město se nedohodlo s ČEZem

Ve středu 28. února 2007 měli zájemci poslední příležitost k bruslení na zimním stadionu v Rýmařově. Podle vyznavačů bruslení a ledního hokeje předčasně. Vždyť ještě byly v dohledu jarní prázdniny. Taktéž rodiče dětí byli rozladěni tím, že o jarních prázdninách nebude možnost sportovního vyžití v zimním sportu. Na tomto stavu má podíl především letošní extrémně teplá zima a také nepřístupnost firmy ČEZ.

Průběh letošní zimy je obecně známý a čtyřměsíční provoz zimního stadionu byl bohužel ztrátový. Díky nejteplejší zimě za posledních 125 let bylo spotřebováno tolik elektřiny jako na stadionu v Břeclavi za 5 měsíců. Zastřešený zimní stadion má v ta-

kových podmínkách paradoxně menší odběr elektrické energie. Vzhledem k předpovědi dalšího teplého a slunečného počasí by se ztráta ještě více prohloubila.

Druhým velice silným a pravděpodobně rozhodujícím argumentem bylo stanovisko firmy ČEZ k platbám za energii. Při prodloužení bytí o jediný den provozu v měsíci březnu byla požadována platba za jističe za celý měsíc, což je při jejich velikosti v poměru k době prodloužení částka více než enormní. Přestože se vedení města snažilo vyjednat prodloužení provozu přes období jarních prázdnin, nakonec k němu z uvedených důvodů nedošlo.

Přesto mají organizátoři důvod ke spokojenosti s uplynulou sezónou. 8 640 návštěvníků na veřej-

ném bruslení hovoří samo za sebe. Při pronájmech si přišlo zabruslit 4 250 návštěvníků. Jen školy zaváhaly a žáků v hodinách tělesné výchovy přišlo necelých 200. Statisticky vzato si alespoň

jednou přišel zabruslit každý občan Rýmařova a okolí a to rozhodně potěší. Na Rýmařovsku se jedná o jednoznačně nejnavštěvovanější veřejné sportoviště.

Jiří Slovák

Prostor umělé ledové plochy bude využit i v létě

Vybudování umělé ledové plochy v Rýmařově přineslo další možnosti sportovního vyžití veřejnosti. Na chladicích trubkách je položen tzv. leštěný beton, velice hladký a pevný. Na takto upraveném povrchu je možné provozovat nejrůznější sporty a aktivity, což na předchozí betonové ploše nebylo možné. Přímou nabídku kolektivní sporty typu hokejbal, florbal, ale i volejbal, nohejbal nebo tenis, proto-

že již při výstavbě byly pro tyto účely do plochy zabudovány patky pro uchycení sítí. Ve stanovených hodinách se uvažuje o in-line bruslení pro veřejnost. Letní provoz bude zajišťovat hokejový oddíl, který také bude organizovat městské soutěže podle zájmu veřejnosti.

Z tohoto důvodu nabízíme všem zájemcům, kteří chtějí sportovat na zimním stadionu

v Rýmařově nebo se účastnit městských soutěží, kontakt na tel. čísle 606 127 141 nebo e-mail: ZSRymarov@seznam.cz. Schůze zástupců jednotlivých družstev pro městské soutěže je plánována na pondělí 16. dubna 2007 v 18.00 na zimním stadionu v Rýmařově, kde budou projednány možnosti a organizace soutěží, počty družstev apod. Soutěže jsou plánovány od května 2007.

Jiří Slovák

Další titul přebornice kraje do Rýmařova

Již několik let se umísťují závodnice SK Studia Sport a zdraví Rýmařov v krajských přeborech v aerobiku na medailových místech. Tuto několikaletou sérii vítězství zahájila Lýdie Švédíková (dnes již úspěšná trenérka a lektorka aerobiku), v roce 2006 navázala Zuzka Bučková a ani v letošním roce není Rýmařov bez krajské přebornice.

10. března přijely do Ostravy bojovat závodnice ze všech oddílů dvou severomoravských krajů o titul

přebornice Moravskoslezského a Olomouckého kraje 2007 a také o postup na MČR. Rýmařov měl zástupce ve dvou dětských kategoriích. V 1. kategorii (8 - 10 let) Terezu Krywdovou, Šárku Zapletalovou a Barboru Kuzmíkovou. Ve 2. kategorii (11 - 13 let) Nelu Paulerovou, Markétu Křenkovou, Janu Šandovou a Petru Vopařilovou.

Vynikající sportovní výkon podala naše závodnice **Tereza Krywdová** v 1. kategorii a vybojovala pro Rýmařov **titul přebornice kraje 2007**.

Tímto vítězstvím si zajistila postup na květnové mistrovství České republiky v Praze a nominaci do čtyřčlenného krajského družstva, které bude reprezentovat Moravskoslezský kraj 19. - 24. června 2007 na hrách III. letní olympiády dětí a mládeže ČR v Ústí nad Labem.

Tereza je velká bojovnice a na vrcholu aerobiku se drží již třetím rokem. Jejímí doposud největšími úspěchy

jsou 4. místo na MČR 2005 a 2. místo na MČR 2006. V letošním roce se pokusí bojovat o metu nejvyšší. Budeme jí držet pěsti. Gratulujeme Terezce a jejím trenérkám Lýdii Švédíkové ml. a Lýdii Švédíkové st. k velkému úspěchu. Děkujeme také ostatním závodnicím za pěkný výkon a dobrou reprezentaci klubu a města.

SK Studio Sport a zdraví

Foto: archiv SK Sport a zdraví

Vydavatel: Středisko volného času Rýmařov, Okružní 10, 795 01 Rýmařov, tel./fax: 554 211 410, <http://www.rymarov.cz/mesto>
Neoznačené foto: Redakce. **Uzávěrka dne:** 22. 3. 2007. **Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení, případně úpravy nevyžádaných příspěvků a nemusí nutně souhlasit se stanovisky uveřejněnými v příspěvcích dopisovatelů. Odpovědný redaktor:** Mgr. Jiří Konečný. **Adresa redakce:** Okružní 10, 795 01 Rýmařov, tel.: 554 230 459, mobil: 737 802 259, e-mail: rymhor@seznam.cz
Vyšlo dne: 30. 3. 2007. **Příspěvky laskavě zasílejte nejpozději do 5. 4. 2007. Další číslo vyjde 13. 4. 2007.**

Grafická úprava novin a inzerce: Tiskárna APRO Bruntál, Ruská 10, 792 01 Bruntál, tel./fax: 554 717 196, e-mail: apro@iol.cz

Vydávání povoleno Ministerstvem kultury ČR pod značkou MK ČR E 11017.

Cena 10,- Kč

Aktuální nabídka zánovních a ojetých vozů AUDI a Volkswagen

Cena: 629.900 Kč

VW Passat 1.9 TDI/77 kW, r. v. 2006, černá perleť, 46.753 km. Vybava: klima, 8x airbag, litá kola, ABS+ESP, tempomat, el. okna + zrcátka, rádio s CD, střešní nosič, el. stavít. sedadla, palubní počítač

Cena: 629.900 Kč

VW Touran 1.9 TDI/77 kW Trendline, r. v. 2006, černá perleť, 1.800 km. Vybava: klima, mlhovky 8x airbag, xenony, alarm, litá kola, ABS+ESP + ASR + EDS, tempomat, el. okna, rádio s CD + CD měnič

Cena: 879.900 Kč

AUDI A4 3.0TDI/150 kW S-line, r. v. 2006, šedá tm. met., 37.000 km. Vybava: klima, 8x airbag, automat, polokožená sedadla, litá kola 18", ABS+ESP, přední mlhovky, el. zrcátka, el. okna, rádio s CD, Sound System

Cena: 257.900 Kč

VW Polo 1,2/40 kW Comfortline, r. v. 2005, stříbrná met., 54.400 km. Vybava: klima, 2x airbag, alarm, litá kola, el. okna + zrcátka, rádio s CD, construct, přední mlhovky, loketní opěra vzadu

Cena: 369.900 Kč bez DPH

VW LT 35 2.5 TDI/80 kW, r. v. 2002, červená, 164.000 km. Vybava: ABS, rádio, construct, výškově stavít. sedadlo řidiče. Nosnost: 1600 kg, objem skříně 10,4 m³, zadní křídlové dveře, boční posuvné

Cena: 74.900 Kč

VW Polo 1,9 D/47 kW, r. v. 1998, zelená, 238.000 km. Vybava: centrál. zamykání, rádio, posilovač řízení tažné zařízení, dělená zadní sedadla, construct

Auto color Design, s. r. o.

Opavská 69

Rýmařov 795 01

tel: 554 230712, 554 230717

salon.rym@autocolordesign.cz

Vyzkoušené vozy se zárukou a servisem

Záruční list na technický stav - 12 měsíců !

Splátkový prodej formou leasingu a úvěru

Předání vozidla v autosalonu

www.csas.cz informační linka: 800 207 207

Více času pro Vás...

Česká spořitelna oznamuje svým klientům, že **od 2. 4. 2007 prodlužuje provozní dobu v pobočce Rýmařov:**

pondělí 8.30–12.30 13.30–17.00

úterý 8.30–12.30

středa 8.30–12.30 13.30–17.00

čtvrtek 8.30–12.30 13.30–15.00

pátek 8.30–12.30 13.30–16.00

Těšíme se na setkání s Vámi!

MasterCard

Banka roku[®]
2006

**ČESKÁ
SPŮRITELNA**
Jsme Vám blíž.

**Dopravní firma
Stanislav Juřena - STANSPED
se sídlem v Rýmařově
přijme**

**řidiče pro mezinárodní
kamionovou dopravu**

Požadujeme:

- praxi v oboru MKD
- řidičský průkaz skupiny C,E
- trestní bezúhonnost
- poctivé jednání
- dobrý zdravotní stav

Nabízíme:

- tahače DAF
- + plachtové návěsy
- pracovní zařazení na místo střídače s perspektivou přidělení vlastního vozidla
- dobré platové podmínky
- vstřícný přístup

Nástup možný po dohodě ihned
pro bližší informace kontaktujte:
Stanislav Juřena, tel. 554 703 460
(v době od 7.00 - 16.00)

Volejte z mobilu celé týdny zdarma

Volání v síti O₂ po vyčerpání volných minut zdarma

Naložíme vám až 2 roky volání zdarma do mobilní sítě O₂ i na pevné linky. Ať už jste novým nebo stávajícím zákazníkem, v síti O₂ si po vyčerpání volných minut můžete celé týdny 24 hodin denně užívat volání zdarma. Už se nemusíte bát, že vám volné minuty dojdou!

Po Út St Čt Pá So Ne

Přijďte si k nám vybrat tarif s voláním O₂ i pro V a využijte všechny možnosti ze sítě O₂. Velký výběr dotovaných i nedotovaných telefonů.

O₂ Prodejna

Rýmařov

Náměstí Míru 2 (vedle pošty 1. patro)
795 01 Rýmařov
tel.: 554 230 485

Telefónica

O₂

Nabízka platí při aktivaci vybraných tarifů od 1. 2. do 31. 4. 2007. Nekonečné volání se uplatní po vyčerpání volných minut v rámci tarifu. Cena za nekonečné volání je zahrnuta v měsíčním paušálu. Více informací na www.o2.cz.

Chráníme vaše sny

ČESKÁ POJIŠŤOVNA

Služby České pojišťovny

v místě vašeho bydliště zajišťuje

Jindřich Poulik, VPA České pojišťovny, a. s.,

Jednatelství - Břidličná,
Sokolovská 143 (Dům služeb)
úterý 11 - 16 hodin

Jednatelství - Rýmařov,
Husova 7 (televizní opravna)
středa 9 - 16 hodin
čtvrtek 10 - 15 hodin

(po dohodě na tel.: 775 175 473 kdykoliv)

Nabídka služeb zahrnuje:

Pomoc při hlášení a vyřizování pojistné události
Vyhodnocení současného pojištění
Nezávaznou nabídkou optimalizace
(plaťte za to, co skutečně potřebujete)
Pojištění

- Životní
- Úrazové
- Pojištění pro případ pracovní neschopnosti
- Majetkové
 - Stavba
 - Domácnost
 - Odpovědnost
 - Povinné ručení
 - Havarijní pojištění
- Penzijní připojištění
- Investování

Soukromá řádková inzerce

Prodej

- Prodám družstevní byt 1+1 (30 m²) v zatepleném panelovém domě na ulici Příkopy. Byt je vybaven vestavěnými skříněmi. Další informace na tel.: 602 436 341.

JAK VYJDE

Další číslo

**RÝMAŘOVSKÉHO
HORIZONTU**

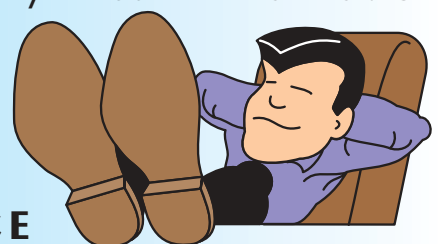
bude v prodeji
od **13. 4. 2007**

Uzávěrka pro vydání
je ve čtvrtek 5. 4. 2007 do 12 hodin

Budeme očekávat vaše příspěvky!

REKLAMA V RÝMAŘOVSKÉM HORIZONTU

SKVĚLÁ
INVESTICE

ATLANTIC®

NEDOBYTNÉ CELOKOVOVÉ DVEŘE

Bezpečné nepřekonatelné dveře s ocelovým rámem a s vnitřním závěsem proti vysazení.

- Vnitřní dveřní závěsy se zajištěním proti vysazení jsou vyrobeny z pozinkované oceli a jsou seřiditelné.
- Kukátko je vyrobeno z nerezavějící oceli a zajišťuje panoramatický pohled.
- Práh je vyroben z nerezové oceli.
- Zárubeň je ocelová v barvě dveří a s obvodovým těsněním.
- Zámek je vysoce kvalitní se třemi přidavnými masivními závorami, sadou klíčů (dva montážní klíče a šest kusů provozních klíčů zavařených v plastovém obalu).
- Zámek má možnost vnitřního uzamčení dveří.
- Klíka je vyrobena z vysoce kvalitní oceli, má elegantní design a je lehce funkční.
- Jistotu zabezpečení zajišťuje 11 speciálních zajišťovacích závor (proti vylomení dveří).
- Ocelová konstrukce s ocelovým dveřním plátem, má tepelnou a zvukovou izolaci z minerální vlny. Dveře jsou lakovány.
- Povrchová úprava ve struktuře dřeva.

- 1 - Zárubeň.
- 2 - Dvojitě uzavírání na podlahovém a dveřním rámu.
- 3 - Dvojitě uzavírání na straně zámku.
- 4 - Zámek.
- 5 - Práh.
- 6 - Vnitřní dveřní závěs se zábranou proti vysazení.
- 7 - Kukátko.
- 8 - Dveře.
- 9 - Výplň.

OKNA ZE SYSTÉMU REHAU ZA BEZKONKURENČNÍ CENY

OKNA ZE SYSTÉMU REHAU BRILLANT-DESIGN

Vynikající tepelná izolace a tvarová variabilita pro vysoký standard v bytové výstavbě.

Na izolačních vlastnostech vzduchu a na konstrukční hloubce 70 mm je postaven 5 komorový systém, garantující vynikající tepelnou izolaci.

Nezatěžuje tak přírodu, neboť šetříte energii a tím pádem i náklady na topení.

Příjemné, zaoblené hrany, oblouky nebo hladká zkosení na pohledové části poskytují profilům ze systému REHAU Brillant design moderní náročný vzhled. Podle Vašich požadavků je možné zvolit tvar i barvu.

REHAU®

KONTAKT

Václavík Antonín

Rýmařovská 59, 793 42, JANOVICE

tel: 554 213 161, Fax: 554 230 321

mobil: 737 242 977, ISO 9001: 2001

e-mail: info@atlantic-biz.cz

www.atlantic-biz.cz

DIGI KLIMA DIESEL

BMW 525TD 85kW, r. v. 1999, 6x airbag, ABS, rádio a CD, PC, multif. volant, tažné temp., senzor brzd, el. okna a zrcátka, centrál. Cena: 189 900 Kč.

DIESEL

Citroen Berlingo 1.9D, CZ, 5 míst, r. v. 1997, imob., el. okna, centrál, zadní stěrač, rádio, posilovač řízení. Cena: 114 900 Kč.

4X4

Suzuki Jimny 1.3, 1. maj., CZ, r. v. 1997, 2x airbag, rádio, el. okna, posil. říz., zadní stěrač, uzávěrka dif., el. zrc., centrál. Cena: 139 500 Kč.

KLIMA

Škoda Octavia 1.6 GLXi, 74 kW, r. v. 1998, rádio, posil. říz., PC, teploměr, airbag, centrál, el. okna a el. zrcátka. Cena: 144 900 Kč.

KLIMA 4X4

Opel Frontera 2.5 TDS, r. v. 1998, 2x airbag, rádio, posil. říz., tažné, imobilizér, alarm, el. okna a zrcátka. Cena: 219 900 Kč.

KLIMA

Citroen C5 2.0HDi, 80kW, 1. maj., r. v. 2002, 8x airbag, ESP, ASR, ABS, rádio, el. výbava, PC, centrál, senzor brzd a další. Cena: 249 900 Kč.

KLIMA DIESEL

Š - Octavia TDi, 96kW, WELEG, 6 rychl., r. v. 2004, 4x airbag, ABS, ASR, temp., senz. brzd, rádio + CD, el. výb., PC, centr. Cena: 339 900 Kč.

KLIMA

Opel Vectra 2.0 16V, CZ, r. v. 1997, 2x airbag, ASR, ABS, rádio, posil. říz., tažné, el. zrcátka a okna, centrál. Cena: 84 900 Kč.

DIGI KLIMA DIESEL

Ford Galaxy 1.9TDi, 85kW, 1. maj., r. v. 2001, 4x airbag, ABS, el. okna a zrcátka, senzor brzd, posil. říz., centrál. Cena: 265 900 Kč.

DIESEL AUTOMAT

VW Caddy TDi, CZ, 1. maj., r. v. 2006, 4x airbag, ABS, rádio + CD, el. výbava, PC, tažné, senzor brzd, centrál a další. Cena: 599 900 Kč.

DIESEL

Peugeot 406 Combi 1.9 TD, r. v. 1997, airbag, rádio, posil. říz., centrál, senzor stěračů, mlhovy. Cena: 109 900 Kč.

DIESEL KLIMA AUTOMAT

Škoda Octavia TDi, r. v. 2002, 2x airbag, ABS, ASR, PC, vyhř. zrc., mlhovy, imob., el. okna a zrcátka, centrál, aut. převodovka. Cena: 229 900 Kč.

DIESEL KLIMA

Š Fabia Comfort, 50 kW, servis, r. v. 2000, 2x airbag, rádio, centrál, posil. říz., PC, teploměr, zám. řad. páky, el. okna. Cena: 139 900 Kč.

KLIMA DIESEL

Citroen Xsara Picasso 2.0 HDi, 1. maj., servis, r. v. 2000, 4x airbag, CD + rádio, el. okna a zrc., PC, multif. vol., centr., teplom. Cena: 189 900 Kč.

KLIMA DIESEL

Ford Focus 1.8TDDi, servis, 1. maj., r. v. 2003, rádio, posil. říz., 4x airbag, ABS, imob., el. okna a zrcátka, centrál. Cena: 219 900 Kč.

KLIMA DIESEL

Renault Clio 1.5 dCi, 1. maj., r. v. 2005, rádio, pos. říz., PC, multif. volant, teplom. temp., 4x airbag, ABS, CD, el. okna a zrc., centr.. Cena: 199 900 Kč.

DIGI KLIMA DIESEL

Renault Laguna DCI, 6 rychl., 1. maj., CZ, r. v. 2001, 8x airb., ABS, ESP, ASR, rádio, PC, el. výb., temp., senz. světel a brzd, centr.. Cena: 249 900 Kč.

DIESEL

Citroen Saxo 1.1i, 5dveř., r. v. 1998, airbag, rádio, zadní stěrač, tónovaná skla, dělená zadní sedadla. Cena: 64 900 Kč.

KLIMA 6 RYCHLOSTÍ

Volkswagen Bora 85 kW, r. v. 2000, 4x airbag, ASR, ABS, rádio, el. výbava, senzor brzd, imob., posil. říz., centrál. Cena: 194 900 Kč.

DIESEL

Škoda Fabia 1.4TDi, CZ, 1. maj., r. v. 2004, 2x airbag, rádio, imob., posil. říz., zámek řad. páky, el. okna, centrál. Cena: 199 900 Kč.

DIESEL

Škoda Octavia TDi, CZ, servis, r. v. 1997, 2x airbag, ABS, rádio, centrál, el. šibr, PC, zám. řad. páky, mlh., el. okna a zrc. Cena: 149 900 Kč.

DIGI KLIMA

Volkswagen Golf 1.4, r. v. 1998, 2x airbag, ABS, rádio, el. stř. okno, posil. říz., PC, tažné, imob., el. okna a zrc., centrál. Cena: 154 900 Kč.

DIESEL 5 MÍST

Audi A4 2.5 132 kW, Quattro, r. v. 2001, 6 x airbag, ABS, ESP, senzor brzd, ASR, rádio, imob., pos. říz., PC, el. výb., centrál, CD. Cena: 339 900 Kč.

DIESEL 5 MÍST

VW Transporter 2.5 TDi, CZ, servis, 1. maj., r. v. 2003, rádio, posil. říz., zámek řad. páky, dělená zadní sedadla. Cena: 329 900 Kč bez DPH.

Otevírací doba: Po - Pá 8.00 - 17.00, So 8.00 - 12.00

- Výkup za hotové - peníze ihned - „na ruku“
- Nejvýhodnější splátkový prodej - od 0% akontace, stačí OP + ŘP, bez ručitele a na počkání
- Zpětný leasing - dáme vám peníze a vaše auto vám zůstane
- Specializace na splátkový prodej

NÁKLADNÍ VOZIDLA A STROJNÍ ZAŘÍZENÍ NA SPLÁTKY

